

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název: Serverový backend Android aplikace pro podporu rodin v rozvodovém řízení

Student: laroslav Kolodka Vedoucí: lng. Jiří Hunka Studijní program: Informatika

Studijní obor:Webové a softwarové inženýrstvíKatedra:Katedra softwarového inženýrstvíPlatnost zadání:Do konce letního semestru 2020/21

Pokyny pro vypracování

Cílem této práce je realizovat serverový backend android aplikace pro podporu rodin v rozvodovém řízení. Frontend (mobilní aplikaci) řeší souběžně ve spolupráci s autorem této práce bakalářský student Martin Beran.

Postupujte v těchto krocích:

- 1. V návaznosti na Softwarový Týmový Projekt analyzujte současný stav návrhu backendu spolu se současným stavem fragmentu implementace.
- 2. Na základě analýzy navrhněte vhodné úpravy tak, aby byl dosažen kvalitnější výsledek a zároveň byly splněny požadavky frontendové části (mobilní aplikace).
- 3. Pro korektní spolupráci s Martinem Beranem vhodně dokumentujte API.
- 3. Implementujte serverový backend dle analýzy a návrhu.
- 4. Při implementaci věnujte řádnou pozornost testům navrhněte a aplikujte vhodné testy.
- 5. Zhodnoťte použitelnost výsledné implementace a navrhněte vhodné budoucí kroky (např. rozšíření, technologické směřování, apod.)

Seznam odborné literatury

Dodá vedoucí práce.

Ing. Michal Valenta, Ph.D. vedoucí katedry

doc. RNDr. Ing. Marcel Jiřina, Ph.D. děkan

Bakalářská práce

Serverový backend Android aplikace pro podporu rodin v rozvodovém řízení

Iaroslav Kolodka

Vedoucí práce: Ing. Jiří Hunka

4. června 2020

Poděkování

Rád bych poděkoval všem lidem, bez kterých by tato práce nemohla vzniknout. Hlavně bych chtěl poděkovat vedoucímu práce Ing. Jiřímu Hunkovi, který měl vždycky čas na moudrou radu. Dále děkuji manažerovi tohoto projektu Oldřichu Malcovi, který měl vždy čas na pomoc, když jsem narazil na jakýkoliv problém. Zvláštní poděkování patří mému kolegovi Martinu Beranovi, který současně pracoval na frontdendu aplikace a vždycky srozumitelně popisoval požadavky na API serveru.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s Metodickým pokynem o dodržování etických principu při přípravě vysokoškolských závěrečných prací.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, ve znění pozdějších předpisu. Dále prohlašuji, že jsem s Českým vysokým učením technickým v Praze uzavřel dohodu, na jejímž základě se ČVUT vzdalo práva na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona. Tato skutečnost nemá vliv na ustanovení § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisu.

České vysoké učení technické v Praze

Fakulta informačních technologií

© 2020 Iaroslav Kolodka. Všechna práva vyhrazena.

Tato práce vznikla jako školní dílo na Českém vysokém učení technickém v Praze, Fakultě informačních technologií. Práce je chráněna právními předpisy a mezinárodními úmluvami o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským. K jejímu užití, s výjimkou bezúplatných zákonných licencí a nad rámec oprávnění uvedených v Prohlášení na předchozí straně, je nezbytný souhlas autora.

Odkaz na tuto práci

Kolodka, Iaroslav. Serverový backend Android aplikace pro podporu rodin v rozvodovém řízení. Bakalářská práce. Praha: České vysoké učení technické v Praze, Fakulta informačních technologií, 2020. Dostupný také z WWW: \https://github.com/Iaroslav-K/thesis-bp\.

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá realizací serverového backendu Android aplikace pro podporu rodin v rozvodovém řízení. Implementace se provádí na základě již existujícího návrhu a částečné implementace, které byly provedeny v rámci předmětů BI-SP1 a BI-SP2 bakalářského studia vyučovaných na FIT ČVUT v Praze. Zmíněné předměty jsou zaměřené na studium pomocí praktického vyzkoušení analýzy, návrhu a realizace rozsáhlejšího softwarového systému. Pro dosažení lepších výsledků byly navrženy vhodné úpravy podle požadavků frontedové části aplikace. Backend aplikace je napsán v jazyce Kotlin. Pro návrh REST API byl zvolen framework Spring. Pro testování aplikace byly zvoleny frameworky JUnit 5 a funkce, které poskytuje framework Spring. Za účely návrhu bezpečnosti server využívá protokoly HTTPS a OAuth 2.0. Pro dokumentacu REST API byl zvolen framework Swagger. Byly navrženy vhodné budoucí kroky, které budou implementovány po dokončení této práce.

Klíčová slova serverový backend, Kotlin, REST, Spring, rozvodové řízení

Abstract

This bachelor thesis deals with the implementation of a server backend Android application to support families in divorce proceedings. Implementation is carried out based on an existing design and partial implementation, which were carried out within the subjects BI-SP1 and BI-SP2 of bachelor's studies taught at FIT CTU in Prague. To achieve better results, suitable modifications were proposed according to the requirements of the frontend part of the application. The backend application is written in the Kotlin language. The Spring framework was chosen to design the REST API. The JUnit frameworks and the functionality provided by the Spring framework were chosen to test the application. For security design purposes, the server uses the HTTPS and OAuth 2.0 protocols. The Swagger framework was chosen for the REST API documentation. Appropriate future steps have been proposed and will be implemented after the completion of this thesis.

Keywords server-side backend, Kotlin, REST, Spring, divorce proceedings

Obsah

$\mathbf{U}\mathbf{v}$	od			1
1	Teo	retická	i část	3
	1.1	Pravid	lla frameworku Angular pro Git	3
		1.1.1	Typ	4
		1.1.2	Rozsah	5
		1.1.3	Předmět	5
		1.1.4	Tělo	5
		1.1.5	Zápatí	5
	1.2	Použit	zý jazyk programování	5
	1.3		oj pro automatizaci sestavování programu	6
	1.4		oj pro vývoj podnikových aplikací	6
		1.4.1	Spring framework	6
		1.4.2	Spring Boot	8
		1.4.3	Spring Security	8
		1.4.4	Spring Data	8
		1.4.5	Spring Web Services	8
	1.5	Testov	rání	9
		1.5.1	Spring	9
		1.5.2	JUnit	9
		1.5.3	JaCoCo	9
		1.5.4	IntelliJ IDEA	10
	1.6	Dokun	mentace	10
	1.7	Použit	té databáze	10
		1.7.1	H2	10
		1.7.2	PostgreSQL	10
	1.8	Nástro	oj pro analýzu rozsahu implementace	11
2	Δns	ılýza		13

	2.1	Předmět Softwarový týmový projekt 1	13
	2.2	Předmět Softwarový týmový projekt 2	4
	2.3	Doménový model	4
	2.4	Analýza předešlého návrhu	4
			5
			15
		2.4.3 Alimenty	17
		2.4.4 Kniha potřeb dítěte	8
		2.4.5 Účtenky	9
			9
			20
	2.5		21
			22
		· v	23
		2.5.3 Profily	24
			24
	2.6		24
			25
			25
			26
		<u> </u>	27
	2.7		28
		• •	28
			28
	2.8		29
	2.9		29
3	Náv	rh a implementace 3	1
	3.1		31
		3.1.1 Interval	31
		3.1.2 Alimenty	33
		3.1.2.1 Úprava entity	33
		3.1.2.2 Spravování alimentů	34
		3.1.3 Pečovatelské dny	35
		3.1.4 Oznámení	35
	3.2	Navržené změny	37
		3.2.1 Interní DSL jazyk	37
		3.2.2 Album	37
		3.2.3 Konverter	37
		3.2.4 Našeptávač pro výjimky	38
		3.2.5 Aplikační vrstva	38
			39
		3.2.7 Datová vrstva	39
			39

	3.3	Návrh bezpečnosti	41 41	
		3.3.1 OAuth 2.0	41	
	3.4	Profily	41	
	3.4 - 3.5	Databáze	43	
	3.6	Návrh testování	43	
	0.0	3.6.1 Unit testy	44	
		3.6.2 Integráční testy	44	
	3.7	Implementace bezpečnosti	44	
	9.1	Implementace bezpechosti	11	
4	Test	tování	45	
	4.1	Tagy	45	
	4.2	Zobrazování testů	48	
	4.3	Unit testy	49	
	4.4	Integrační testy	49	
	4.5	Samostatný profil pro testování	50	
	4.6	Pokrytí kódu testy	51	
		4.6.1 JaCoCo	51	
		4.6.2 IntelliJ IDEA	51	
5		dnocení a budoucí kroky	53	
	5.1	Zhodnocení výsledné aplikace	53	
		5.1.1 Implementace	53	
		5.1.2 Testování	54	
		5.1.3 Bezpečnost	54	
	5.2	Požadavky na změny	55	
	5.3	Návrh budoucích kroků	55	
		5.3.1 Testování	55	
		5.3.2 Implementace	55	
		5.3.3 Bezpečnost	55	
Zá	ivěr		57	
Se	znan	a použité literatury	59	
Seznam doporučené literatury				
$\mathbf{A}$	A Seznam použitých zkratek			
В	B Slovník pojmů			
$\mathbf{C}$	C Doménový model před úpravami			
D	D Testování 7			

$\mathbf{E}$	Výsledný doménový model	77
$\mathbf{F}$	Konfigurace výsledného našeptávače pro chyby	79
$\mathbf{G}$	Obrázky	81
н	Obsah přiloženého nosiče	89

Seznam obrázků

1.1	Formát pro commit podle pravidel definovaných pro framework	
	Angular	4
1.2	Ukázka použití konvence pro práci z Git	4
1.3	Příklad definování profilu aplikace pomocí proměnné prostředí	7
1.4	Příklad aspektově orientovaného programování v Spring $\ .\ .\ .\ .$.	7
2.1	Předešlý návrh kalendáře	16
2.2	Návrh entity AlimonySettings	16
2.3	Návrh entity Alimony	17
2.4	Návrh Need	18
2.5	Návrh entity Bill	19
2.6	Návrh abstraktní entity Request	20
2.7	Počet řádků kódu před začátkem práce	21
2.8	Ukázka nastavení frameworku Swagger	23
2.9	Návrh entit Alimony a AlimonySettings	26
2.10	Předešlý návrh pečovatelských dnů	27
2.11	Ukázka předešlého testování	29
3.1	Nový návrh entity Interval	32
3.2	Návrh entity CareDayInterval	32
3.3	Ukázka metody vytvářející instance alimentů	33
3.4	Ukázka konfigurace cron výrazu pro plánování vytváření alimentů	34
3.5	Ukázka proměnné prostředí zapínající AlimonyFactory	34
3.6	Nový návrh oznámení	36
3.7	Ukázka instance entity Interval s pravidlem opakování	37
3.8	Ukázka rozhraní InterfaceConverter	38
4.1	Příklad tagu frameworku JUnit 5	45
4.2	Příklad třídy ${\tt Annotation}$ zaměňující tag s textem "integration_test"	46
4.3	Úkoly pro spouštění testů	47

4.4	Srovnaní zobrazováni kódu
4.5	Příklad použití nástroje MockMvc
5.1	Analýza kódu implementace
5.2	Analýza kódu testů
C.1	Doménový model před úpravami
D.1	Seznam tříd obsahujících unit testy
	Seznam tříd obsahujících integrační testy
	Pokrytí kódů testy podle JaCoCo
	Pokrytí kódů testy podle JaCoCo
E.1	Výsledný doménový model
F.1	Konfigurace výsledného našeptávače pro řadiče
G.1	Předešlý návrh entity Interval
G.2	Předešlý návrh oznámení
G.3	Návrh Role
G.4	Nový návrh pečovatelských dnů
G.5	Návrh entity NeedPermissions
G.6	Předešlý návrh entity History
	Návrh entity History po změnách návrhu

Úvod

Rozvodové řízení je komplikovaný a nepříjemný proces. V současné době existují různé postupy, které by měly tento proces usnadnit: smluvený nesporný rozvod, předmanželská smlouva a další. Čím méně komunikace vyžaduje rozvodové řízení, tím snadnější je tento proces pro manžele. Ale v případě, že pár má děti, komunikace mezi rodiči musí pokračovat.

Jedním ze způsobů, jak ochránit děti před konfliktem samotným, je zabezpečit komunikaci rodičů pomoci aplikace. Funkce aplikace by měly pokrývat nejdůležitější aspekty, které mají vliv na děti, což je správa pečovatelských dnů, alimentů či požadavků dítěte. Takový způsob komunikace rodičů by měl, nejenom odstínit děti od konfliktu, ale i zabránit rodičům využít je v konfliktech mezi sebou.

Výše zmíněná aplikace se podle požadavků zákazníka skládá z Android aplikace, kterou současně řeší kolega Martin Beran, a serverového backendu, který je předmětem této bakalářské práce. Předešlý stav projektu je výsledkem předmětu BI-SP1 a BI-SP2, vyučovaných na FIT ČVUT v Praze. Zmíněné předměty jsou zaměřené na studium pomocí praktického vyzkoušení analýzy, návrhu a realizace rozsáhlejšího softwarového systému. V rámci těchto předmětů byly navrhnuty backendové a frontendové části aplikace a byla provedená částečná implementace. Výsledná implementace serverového backendu bude poskytovat RESTové služby pro Android aplikaci a spravovat procesy, které jsou nezávislé na frontendové části aplikace. Pro implementaci byl zvolen programovací jazyk Kotlin a framework Spring.

Autor této práce se zúčastnil zmíněných předmětů a je seznámený s předešlým návrhem aplikace. Během předmětu BI-SP2 pracoval na backendu aplikace a také vystupoval v roli vedoucího backendového týmu. Během procesu implementace projektu obdržel nabídku pokračovat na backendu dané aplikace

v rámci bakalářské práce. Práce na projektu v rámci bakalářské práce začala ihned po dokončení předmětu BI-SP2, který byl absolvován autorem v zimním semestru akademického roku 2019/2020.

Cíle této bakalářské práce jsou navrhnout vhodné úpravy a následně implementovat serverový backend aplikace na základě existujícího návrhu a částí implementace v souladu se současným stavem implementace Android aplikace. Po dosažení funkčního výsledku zhodnotit použitelnost a navrhnout budoucí kroky.

Práce se skládá z pěti kapitol. První kapitola je věnována popisu používaných nástrojů. Druhá kapitola se zabývá analýzou současného návrhu a existujících částí implementace. Třetí kapitola představuje návrh změn a následné implementace navržených změn a ostatních funkcí. Čtvrtá kapitola je věnovaná testování implementovaného softwaru. V páte kapitole bude zhodnocena výsledná implementace a navrženy budoucí kroky.

Teoretická část

Tato kapitola obsahuje základní teoretickou informaci o technologiích a nástrojích, které jsou použity v předešlé implementaci aplikace a také o technologiích a nástrojích, které budou použity při implementaci a analýze.

1.1 Pravidla frameworku Angular pro Git

V této bakalářské práci nebude použit framework Angular. Prozkoumaná pravidla nebyla kompletně převzata, ale byla provedena analýza a následně byly převzaté části pravidel, které jsou použitelné při implementaci serveru, který je předmětem této bakalářské práce. Kompletní přehled pravidel se nachází na GitHub¹[1].

Pravidla, která byla použita v této bakalářské práci, definují formátování pro commit² v rámci verzovacího systému Git³. Příčinou zavedení konvencí je potřeba zpřehlednění grafu větví. Po dokončení této bakalářské práci, bude server kompletně funkční, ale proces vývoje tím neskončí. Budoucí kroky budou podrobně popsány v kapitole 5. Pochopení jednotlivých změn provedených během vývoje softwaru, pomáhají srozumitelné popisy jednotlivých změn. Dosažení takového výsledku pomáhá zavedení jednotného formátu pro každý commit v rámci projektu.

Po provedení analýzy pravidel, pravidla byly opraveny podle potřeb tohoto projektu, ale struktura nebyla změněna. Konvence byla zavedena na začátku práce autora na implementaci této bakalářské práce a neměnila se během vývoje. Na obrázku 1.2 je zobrazen kus grafu větví GitLab po zavedení pravidel.

¹GitHub je webová platforma pro vývoj softwaru pomocí systému řízení verzí Git.

²Proces, při kterém se uloží všechny provedené změny v rámci systému řízení verzí a zařadí se do historie změn.

³je distribuovaný systém řízení verzí

1. Teoretická část

```
<type>(<scope>): <subject>
<BLANK LINE>
<body>
<BLANK LINE>
<footer>
```

Obrázek 1.1: Formát pro commit podle pravidel definovaných pro framework Angular

```
refactor(Rule.kt): changed date-time pattern for FrequencyUntilRule
feat(requests.care day changes, FamilyMember.kt): added property 'author'
refactor(CareDayChangeRequestConverter.kt): added logging, changed exception message
test(NeedControllerTest.kt): added tests for NeedController
refactor(NeedController.kt): added private visibility modifier for constructor parameter
```

Obrázek 1.2: Ukázka použití konvenci pro práci z Git na grafu větví

V následujících podsekcích bude uveden podrobný popis výsledných pravidel po úpravách autora. Struktura pro commit, která je definovaná ve zdroji, se skládá ze pěti částí (viz obrázek 1.1):

- typ;
- rozsah;
- předmět;
- tělo;
- zápatí.

1.1.1 Typ

Typ definuje část aplikace, kterou provedený commit mění. Seznám hodnot, které je možné zadat, je omezený předem definovaným seznamem:

- build změny procesu sestavení aplikace nebo úpravy externích závislostí;
- ci změny týkající se průběžné integrace;
- docs změny týkající se jenom dokumentace;
- feta přidání nových funkcí;

- fix oprava chyb;
- perf změny zvyšující efektivitu;
- refactor změny, které nepřidávají nové funkce a současně neopravují chyby;
- style změny, které nemění význam kódu;
- test přidaní nebo úprava testů.

1.1.2 Rozsah

Rozsah definuje konkrétní soubory nebo balíčky, které byly změněny. Uvedený rozsah není povinný, ale v rámci této bakalářské práce bude rozsah uveden pro každý commit. V případě, že změny byly provedeny současně v několika různých souborech nebo balíčcích, je potřeba uvést je jako seznam s položkami v kulatých závorkách oddělenými čárkami.

1.1.3 Předmět

Předmět je stručným popisem provedených změn. Změny mají být odděleny od typu dvojtečkou. V případě, že commit obsahuje několik změn, je potřeba je oddělit čárkou. První písmeno každé změny musí být malé. Poslední změna nekončí tečkou.

1.1.4 Tělo

Tělo je určeno pro podrobnější popis provedených změn. Tato část není povinná, ale je doporučena v případě, že provedené změny nejsou pochopitelné po přečtení předmětu nebo není jasná příčina provedené změny.

1.1.5 Zápatí

Zápatí je určeno pro definování přelomových změn a definování závislostí na konkrétní požadavky v rámci GitHub nebo GitLab⁴. V rámci této bakalářské práce jsou každému požadavku v rámci GitLab přiděleny jednotlivé větve, proto není potřeba uvádět identifikátor požadavku v zápatí.

1.2 Použitý jazyk programování

Současný návrh aplikace byl proveden v jazyce Kotlin, který je relativně novým jazykem pro $\rm JVM^5$. Poprvé byl tento jazyk představen společností Jet-Brains v roku 2011. V této bakalářské práci je použita verze 1.3.72 . V porov-

 $^{^4 \}mbox{Webová}$ platforma pro vývoj softwaru pomocí systému řízení verzí Git.

⁵Java Virtual Machine.

nání s Javou, jejíž podpora je dlouhodobě zaručena společností Oracle, nemá Kotlin předem definovanou periodu podpory, ale podle oficiálních webových stránek zaručuje zpětnou kompatibilitu pro alespoň jednu stabilní verzi, což dovoluje pohodlně migrovat do novější verze jazyka.[2][3]

Kotlin byl vytvořen jako alternativa k jazyku Java a řeší některé jeho problémy. Například, Kotlin řeší problém rozšířený použití null, také známý jako The Billion Dollar Mistake, a problémy s ním spojené. Java samotna nemá podporu pro not-null proměnné, ale Kotlin takovou podporu má nativně, a to v podobě oddělení nullable typu pomocí? operátoru. Pro kompletní seznámení s jazykem Kotlin je doporučeno navštívit oficiální webové stránky, kde najdeme podrobný návod k použití jazyka.[4]

1.3 Nástroj pro automatizaci sestavování programu

Pro automatizaci sestavování programu se používá nástroj Gradle, který už se používá v současné implementaci aplikace. Existuje populární alternativa – Maven, ale Gradle je modernější a pohodlnější. Konfigurace se provádí v jazyce Groove nebo přímo v jazyce Kotlin. Také Gradle poskytuje možnost definovat vlastní úkoly spustitelné pomocí příkazové řádky, které pak budou využité pro analýzu a spuštění testů. Podrobnější informaci o porovnání nástrojů Gradle a Maven lze najít na webových stránkách [5] a [6].

1.4 Nástroj pro vývoj podnikových aplikací

Spring je jeden z nejznámějších frameworků určených pro vývoj podnikových aplikací. Infrastruktura Spring je velká a komplikovaná. Aktuálně se Spring skládá ze 24 aktivních projektů. V rámci této bakalářské práce bude využito současně několik různých projektů, které zajišťují korektní funkčnost různých aspektů serveru. V této sekci budou popsány jenom projekty, které budou následně využity při implementaci. Popis je velice stručný a je uveden za účelem pochopení základů použitých technologií. Pro podrobnější informace o zmíněných projektech je doporučeno navštívit oficiální webovou stránku [7].

1.4.1 Spring framework

Spring framework je základem pro ekosystém různých projektů, které budou popsány v následujících sekcích.[8] Tento nástroj samotný je správcem závislostí (dependency manager). Spravování závislostí je reprezentováno pomocí principu Inversion of Control (IoC), což znamená, že framework Spring je kontejnerem, který je zodpovědný za vytváření objektů a jejich provázáním mezi sebou. Konfigurace aplikace je reprezentována pomocí rozhraní ApplicationContext.

```
spring.profiles.active=dev
```

Obrázek 1.3: Příklad definování profilu aplikace pomocí proměnné prostředí

Obrázek 1.4: Příklad aspektově orientovaného programování v Spring

Pro pohodlnou práci a zvýšení efektivity napsaného kódu má Spring množství dalších užitečných řešení. Jak už bylo zmíněno, popisovat všechno nemá smysl, ale několik nejdůležitějších věcí není možné opomenout. První funkce, která bude široce využita při implementaci, se týká proměnných v rámci prostředí aplikace. Tyto proměnné umožňují definovat důležité proměnné pro konfiguraci běhu aplikace zvlášť od jejich využití v kódu. Framework Spring umožňuje využít tyto proměnné přímo v kódu. Implicitním souborem obsahujícím tyto proměnné je soubor application.properties. Pro zavedení různých proměnných pro různé případy použití aplikace je možné definovat několik takových souborů pro každý z profilů. Jedinou věcí, kterou je potřeba udělat, je vytvořit soubor, který bude mít v názvu jméno profilu, kterému patří (application-profile.properties). Pro definování, který profil má aplikace použít v následujících spouštěních, je potřeba v implicitním souboru zadat potřebný profil jako proměnnou (viz obrázek 1.3).

Spring framework používá techniku vkládání závislosti (dependency injection), což dává možnost psaní kvalitnějšího softwaru, ale Spring poskytuje možnost zlepšit výsledný kód ještě více. Framework Spring také používá paradigma aspektově orientovaného programování (AOP). Toto paradigma má za cíl zvýšit modularitu výsledného softwaru pomocí rozdělení kódu do logických částí, nalezení opakujících se částí, které jsou také nazývané průřezové problémy, a nahrazení opakujícího se kódu. Příkladem AOP je anotace zaměřená na podmíněné spouštění metody v závislosti na výsledku předem definované podmínce v závorkách (viz obrázek 1.4).

1.4.2 Spring Boot

Spring Boot je pomocný nástroj pro programátora při konfiguraci aplikace využívající framework Spring. Spring Boot registruje 17 různých implicitních zdrojů proměnných. Kompletní popis zdrojů je na oficiálních stránkách dokumentace [9]. Podle nalezených proměnných framework provádí analýzu konfigurace aplikace a následně, pomocí anotací pro podmínky, automaticky nastavuje prostředí aplikace. Navíc od klasického frameworku Spring, Sping Boot obsahuje rozšířený seznam anotací pro podmínky, které jsou široce využity pro zmíněnou automatickou konfiguraci.[10]

1.4.3 Spring Security

Spring Security je framework určený pro implementaci autentizace pro identifikaci uživatele a autorizace pro zaručení přístupu do jednotlivých aspektů aplikace. Framework vyžaduje využití frameworku Spring, případně i frameworku Spring Boot. Podrobné informace lze najít na oficiálních stránkách [11].

1.4.4 Spring Data

Spring Data je framework pro pohodlnou práci programátora při implementaci datové vrstvy⁶. Framewok vytváří dodatečnou vrstvu nad implementací Java Persistense API⁷ (JPA). Implementací JPA může být EclipseLink nebo Hibernate. Příkladem využití je rozhraní CrudRepository, které bude využito v této bakalářské práci. Rozhraní definuje základní operace s databází a dovoluje programátorovi jenom definovat typ entity a typ primárního klíče. V případě, že programátor potřebuje složitější dotazy na databázi, framework poskytuje možnost definování metod, které ve svých názvech obsahují popis dotazů [12]. Framework rozebírá název na jednotlivé části a překládá ho na SQL⁸ dotaz.

1.4.5 Spring Web Services

Spring Web Services je framework určený pro implementaci webových služeb. V rámci této bakalářské práce bude tento framework využit pro implementaci aplikační vrstvy serveru. Aplikační vrstva aplikace má pokrývat případy užití aplikace pomocí příslušných řadičů. Podrobnou informaci lze najít na oficiálních stránkách [13].

⁶Vrstva aplikace, která komunikuje s databází.

 $^{^7\}mathrm{Application}$ programming interface.

⁸Structured Query Language.

1.5 Testování

Testování aplikace se skládá z několika částí. První část je testování softwaru samotného pro ověření jestli jednotlivé metody, třídy nebo celé moduly fungují správně a komunikují mezi sebou bezchybně. Druhou částí testování je ověření, jestli testy pokrývají dostatečnou část kódu a jestli pokrývají důležité funkce. V této sekci jsou popsány nástroje pro zaručení kvalitního testování, které budou následně využity při implementaci testů a jejich analýze.

1.5.1 Spring

Framework Spring poskytuje velký počet nástrojů pro testování softwaru. Každý z dodatečných frameworků, jako Spring Boot nebo Spring Security, spolu s novými funkcemi, přidávají vhodné nástroje pro kvalitní testování těchto funkcí. Celý přehled nástrojů, které poskytuje framework, je na oficiálních stránkách dokumentace [14]. V této sekci jsou uvedeny jenom nejdůležitější použité nástroje.

Prvním nástrojem je anotace SpringBootTest, kterou poskytuje framework Spring Boot pro implementaci integračních testů. Při použití této anotace framework vytvoří nutný kontext aplikace pro kompletní testování.

Druhým důležitým nástrojem je třída MockMvc, která poskytuje možnost kvalitního testování aplikační vrstvy aplikace. Tento nástroj je součástí frameworku Spring Web Services.

1.5.2 JUnit

JUnit je framework určený pro testování softwaru. V této bakalářské práci bude použita verze 5. Tento framework bude použit pro vytvoření kostry testování. Podrobnější informace o funkcích frameworku je dostupná na oficiálních webových stránkách [15].

1.5.3 JaCoCo

JaCoCo je nástroj poskytující podrobnou analýzu testů. Tento nástroj bude použit pro výslednou analýzu implementovaných testů a také jako pomocný nástroj pro nalezení důležitých neotestovaných funkcí během implementace testů. Nástroj existuje v reprezentaci přídavného modulu pro nástroj Gradle, který se již používá v současné implementace programu. Výsledky práce jsou následně uloženy do předem definované složky a jsou reprezentovány pomocí HTML⁹ stránek. Nástroj je otevřeným softwarem, proto podrobnou informaci o implementaci lze najít na oficiálních stránkách [16]. Výsledky analýzy podle JaCoCo jsou dostupné v příloze D.

⁹Hypertext Markup Language.

1.5.4 IntelliJ IDEA

Pro provedení analýzy testů také bylo využito vývojové prostředí IntelliJ IDEA, používané autorem této práce pro implementaci programu. Nástroj pro pokrytí kódu testy je implicitním nástrojem zmíněného vývojového prostředí a poskytuje možnost zobrazování výsledků analýzy přímo v kódu. Takový přístup zrychluje proces implementace testů. Nástroj také dovoluje vygenerovat výsledky zvlášť od kódu, proto tyto výsledky jsou také dostupné v příloze D.

1.6 Dokumentace

Pro dokumentace API v současné implementaci aplikace se používá framework Swagger. Důležitou funkcí, kterou framework poskytuje, je automatické generování dokumentace na základě přidaných anotací v kódu. Dokumentace je následně vygenerována automaticky a je dostupná z internetu ze stejné adresy a portu jako server. Podrobná informace o frameworku je dostupná na oficiálních webových stránkách [17].

1.7 Použité databáze

1.7.1 H2

Současná implementace používá relační databázi H2. Hlavním důvodem zvolení právě této databáze je možnost volby několika různých režimů, kde jeden z režimu je vestavěný režim. Tento režim usnadňuje programátorovi práci s databází, protože se databáze vytváří při spuštění programů a zaniká při jejich zastavení. Soubory s daty jsou uloženy na disku nebo přímo v paměti. H2 má též vlastního manažera, který je dostupný přes webový prohlížeč. Podrobnější informace jsou dostupné na oficiálních webových stránkách [18].

1.7.2 PostgreSQL

PostgreSQL je široce využívanou objektově relační databází napsanou v jazyce C. V době odevzdání této bakalářské práce je databáze PostgreSQL udržována skupinou Global Development Group a je otevřeným softwarem. Pro implementaci byla zvolena poslední stabilní verze – 12. Kompletní dokumentace je dostupná online [19]. Framework Spring, zmíněný v sekci 1.4, nativně podporuje použití PostgreSQL.

1.8 Nástroj pro analýzu rozsahu implementace

Nástroj CLOC¹⁰[20] poskytuje možnost spočítat počet řádek kódu je v dané složce. Nástroj podporuje velký počet programovacích jazyků. Výsledek obsahuje počet řádek kódu oddělený od komentářů a prázdných řádek. Tento nástroj bude použit pro analýzu současné implementace aplikace a analýzu provedené práce v rámci bakalářské práce.

¹⁰Count Lines of Code.

Analýza

Tato kapitola se zabývá analýzou již existujícího návrhu a dosavadního stavu implementace. Pro zajištění verze aplikace, která bude předmětem analýzy této kapitoly, uvádím datum ukončení práce na projektu v rámci předmětu Softwarový týmový projekt 2 (BI-SP2) – 25. února 2020. Také pro možnost pohodlného vyhledání konkrétní verze (https://gitlab.fit.cvut.cz/rozvody/be-springboot), uvádím poslední commit provedený přes distribuovaný systém řízení verzí – Git – v rámci tohoto předmětu:

 $_{252b0288dbfe9942446b78fd452c0edce810a370}$

2.1 Předmět Softwarový týmový projekt 1

V rámci předmětu Softwarový týmový projekt 1 (BI-SP1) pracovalo sedm lidí včetně autora této práce. Tým měl za úkol analyzovat požadavky zákazníka a navrhnout implementaci aplikace. Během semestru tým provedl kompletní analýzu požadavků zákazníka. Tým navrhl scénáře užití aplikace:

- Přihlašování/Registrace;
- Přihlašování/Registrace do rodiny;
- Role v aplikaci a jejich vytváření;
- Nastavení pečovatelských dnů;
- Kalendář;
- Kniha potřeb dítěte;
- Uchování účtenek;
- Správa alimentů.

Potom byl navržen diagram užití ^{11} a diagram aktivit ^{12} , podle kterých byl navrženy drátový model pro frontendovou část aplikace a doménový model ^{13} pro backendovou část aplikace.

Výsledný návrh aplikace se skládá ze dvou částí. Frontendová část aplikace je reprezentována Android aplikací, kterou současně řeší kolega Martin Beran v rámci své bakalářské práce. Backendová část aplikace, která je předmětem této bakalářské práce, je reprezentována serverovým backendem poskytující REST API pro Android aplikaci.

2.2 Předmět Softwarový týmový projekt 2

Cílem předmětu Softwarový týmový projekt 2 (BI-SP2) byla implementace návrhu předmětu BI-SP1. Autor této práce pracoval v backendovém týmu a zároveň vystupoval v roli vedoucího backendového týmu.

Pro vývoj backendove části aplikace byl zvolen jazyk Kotlin, zmíněný v sekci 1.2, a framework Spring, zmíněný v sekci 1.4. Jako nástroj pro automatizaci sestavování programu byl zvolen nástroj Gradle. Podrobněji budou výsledky předmětu BI-SP2 probrány v sekci 2.5.

2.3 Doménový model

Hlavním zdrojem informace o výsledném návrhu serveru je doménový model. Kompletní doménový model se nachází v příloze C. Během implementace tým označoval entity, které jsou kompletně nebo částečně implementovány. Zelenou barvou jsou označeny třídy, které už jsou implementovány. Žlutou barvou jsou označeny třídy, které ještě nejsou implementovány. Třídy označené zároveň žlutě i zeleně jsou implementovány pouze částečně. Tento doménový model má nedostatky detekované při implementaci, jak frontendové, tak i backendové části aplikace. Jako příklad takových nedostatků je možné uvést zbytečně komplikovaný návrh entity Interval (viz obrázek G.1). Podrobný popis tohoto problému bude uveden v sekci 2.6.

2.4 Analýza předešlého návrhu

V této sekci budou podrobně popsány klíčové aspekty aplikace podle již existujícího návrhu aplikace. Problémy a navržené změny těchto části budou popsány v následujících sekcích.

¹¹Popisuje chování systému z vnějšího pohledu.

 $^{^{12}{\}rm Zobrazuje}$ jak objekty spolupracují.

¹³Náčrt základních entit systému a vztahů mezi nimi.

2.4.1 Registrace a přihlášení do systému

Aplikace je navržena takovým způsobem, že první uživatel, který má vytvořit svůj účet je jeden z rodičů. Pro registraci je potřeba řada povinných údajů:

- jméno zvolené jméno se stává implicitním jménem v systému;
- příjmení zvolené příjmení se stává implicitním příjmením v systému;
- e-mailová adresa zvolený e-mail je identifikátorem uživatele v rámci systému;
- heslo heslo pro autorizaci v systému.

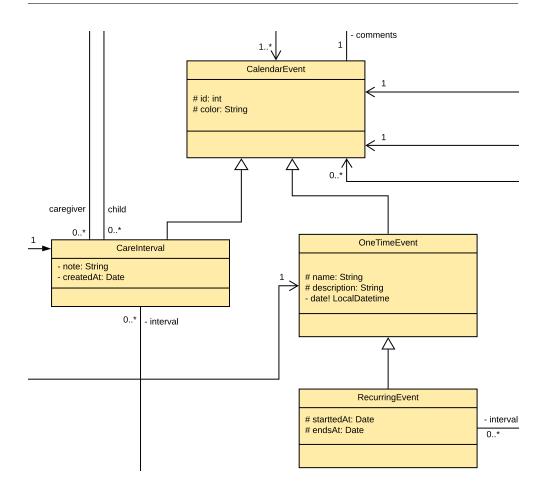
Na základě těchto údajů se vytvoří unikátní uživatel v rámci systému. V tento okamžik uživatel není přihlášen do žádné rodiny a nemá žádnou roli. Podrobněji budou role popsané v sekci 2.7.1.

Potom má uživatel možnost vytvořit rodinu nebo se přihlásit do již existující rodiny. Pro vytvoření nové rodiny, potřebuje uživatel zadat jméno rodiny a přidat členy rodiny. Autor této rodiny se automaticky stává jedním z rodičů této rodiny. Jinou možností je se přihlásit do rodiny, která již existuje. Podmínkou je pozvání do některé existující rodiny, což znamená, že přidat nového uživatele do rodiny může jenom člen této rodiny. V takovém případě uživatel už nemá možnost zvolit role v rámci rodiny. Role má být nastavena uživatelem, který vytvořil toto pozvání.

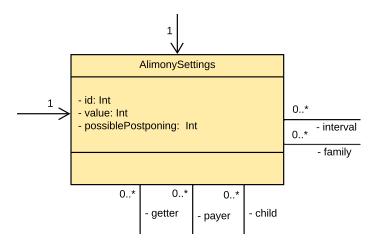
2.4.2 Kalendář

Kalendář je nejdůležitějším zdrojem informaci pro celou rodinu a je společný pro všechny uživatele. Na něm jsou zobrazené pečovatelské dny obou rodičů zvýrazněné různými barvami. Kalendář též zobrazuje jednorázové a pravidelné události.

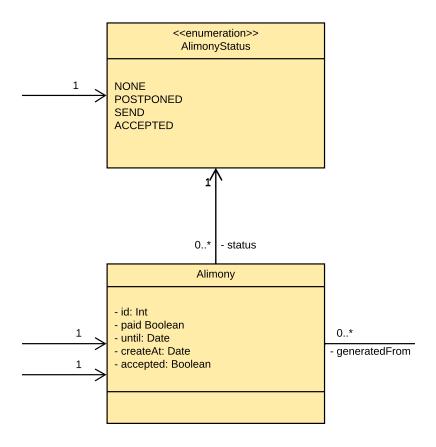
Doménový model neobsahuje informace o kalendáři, ale obsahuje entity reprezentující informaci, kterou kalendář bude zobrazovat (viz obrázek 2.1). Každý element, který bude zobrazen v kalendáři, je reprezentován stejnou entitou CalendarEvent. Entita obsahuje jenom informaci o barvě, kterou událost bude zobrazená v kalendáři a závislost na entitě Comment. Za reprezentaci pečovatelských dnů odpovídá entita CareInterval, která se dědí od entity CalendarEvent. Za reprezentaci jednorázových a opakujících se událostí odpovídají entity OneTimeEvent a RecurringEvent, kde se RecurringEvent dědí od OneTimeEvent.

Obrázek 2.1: Návrh kalendáře podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

Obrázek 2.2: Návrh entity ${\tt AlimonySettings}$ podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

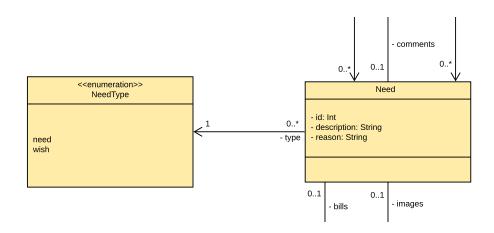

Obrázek 2.3: Návrh entity ${\tt Alimony}$ podle doménového modelu z předmětu ${\tt BI\text{-}SP2}$

2.4.3 Alimenty

Důležitou částí aplikace je správa alimentů, které má pravidelně uhrazovat jeden z rodičů. Tento proces byl rozdělen do dvou částí. První částí je dlouhodobé nastavení alimentů (viz obrázek 2.2). Druhou částí jsou samotné alimenty (viz obrázek 2.3), které se generují na základě dlouhodobých nastavení. Jedna rodina může mít zároveň několik nastavení v případě, že rodina má několik dětí nebo chce rozdělit alimenty do logických bloků.

Každá instance alimentů má stav, který se postupně mění. V moment vytvoření instance má stav NONE. Po odeslání alimentů druhému rodiči se stav mění na SEND. Druhý rodič následně potvrdí, že alimenty přijal a tím se změní stav stav na ACCEPTED. Také může nastat situace, kdy rodič nemá možnost odeslat alimenty včas. V takovém případě se stav instance mění na POSTPONED.

Obrázek 2.4: Návrh entity Need podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

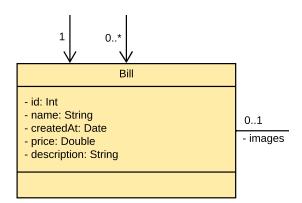
2.4.4 Kniha potřeb dítěte

Jedním s častých problémů, které vznikají během procesu rozvodu, je nakupování příliš drahých dárků, o kterých ostatní členové rodiny nevědí. Jako příklad je možné uvést nakupování bot pro dítě. Jeden z rodičů si může chtít "koupit lásku dítěte" a koupí několikanásobně dražší boty než, dítě ve skutečnosti potřebuje. Kniha potřeb dítěte (viz obrázek 2.4) je zaměřena na překonání takových situací.

Potřeba může být typu need nebo wish. Podle dosavadního návrhu je rozdíl mezi typy pouze pro informační účely. Každé instanci entity Need patří instance entity NeedPermission (viz obrázek G.5), která definuje přístupová práva pro jednotlivé členy rodiny. V případě, že uživatel nemá žádné z přístupových práv, potřeba se nevyskytuje v jeho seznamu potřeb dítěte. Toto pravidlo se netýká jenom rodičů, kteří mají přístup ke všem potřebám automaticky.

Potřeba obsahuje následující informaci:

- popis popis potřeby;
- příčina příčina, proč dítě toto potřebuje;
- obrázky obrázky věcí, které dítě potřebuje;
- účtenky účtenky v případě, že někdo z rodičů splnil potřebu;
- komentáře komentáře členu rodiny včetně dítěte.

Obrázek 2.5: Návrh entity Bill podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

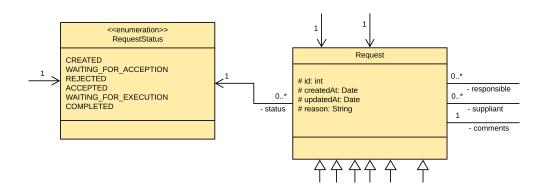
2.4.5 Účtenky

V sekci 2.4.4 už bylo zmíněno, že je potřeba řešit problém nakupování dárků pro dítě, ale kniha potřeb dítěte řeší tento problém jenom částečně. Nikdo nezabrání uživateli uvést v popisu splněného požadavku nebo potřeby neplatné údaje, proto byla zavedena možnost přidání účtenky (viz obrázek 2.5). Tato entita, kromě údajů o nakoupeném zboží, umožňuje přidání fotografií potvrzujících platnost uvedených údajů.

2.4.6 Požadavky na změny

Každý člen rodiny může udělat určité změny v rámci rodiny. Například nastavit přezdívku pro konkrétního uživatele nebo přidat fotografii do události v kalendáři. Každá taková změna je důležitá, ale jsou změny, které by měly být kontrolovány rodiči. Pro zaručení kontroly byly zavedeny požadavky na změny pro některé změny v rámci rodiny. Následně, pro provedení změny v příslušných entitách uživatel potřebuje nejdřív vytvořit požadavek a schválit ho. Právo na schválení nebo zamítnutí požadavků mají jenom rodiče. Požadavky, které byly vytvořeny jedním z rodičů, mají být potvrzeny druhým rodičem. Ostatní požadavky musí být potvrzeny oběma rodiči. Seznám požadavků se skládá z:

- AlimonySettingRequest požadavek na změnu nastavení alimentů, který může být vytvořen jedním z rodičů;
- AlimonyChangeRequest požadavek na změnu stavu instance alimentů, který může být vytvořen jedním z rodiců;
- OneTimeEventRequest požadavek na vytvoření jednorázové události v kalendáři, který může být vytvořen jakýmkoliv členem rodiny;

Obrázek 2.6: Návrh abstraktní entity Request podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

- OneTimeEventChangeRequest požadavek na změnu již existující události v kalendáři, který může být vytvořen jakýmkoliv členem rodiny;
- ChildItemRequest požadavek na změnu nastavení pečovatelských dnů, který může být vytvořen jakýmkoliv členem rodiny. Změna může být jak jednorázová, tak i dlouhodobá.

Každá entita požadavku je zděděna od společné abstraktní entity Request obsahující základní informace o požadavku (viz obrázek 2.6). Mezi základní informace patří datum vytvoření, datum poslední změny, příčina a také aktuální stav požadavku. Také tato entita obsahuje závislosti na základních aktérech tohoto požadavku a komentáře.

Stavy požadavků reprezentují jejich životní cyklus. Při vytvoření každý požadavek má stejný stav – CREATED. Po potvrzení požadavku jeho autorem má požadavek stav WAITING_FOR_ACCEPTING. Po schválení rodiči se stav mění na ACCEPTED nebo na WAITING_FOR_EXECUTION v případě, že je změna akceptována, ale ještě není uplatněna. Též může nastat případ, že byl požadavek zamítnut, pak se stav mění na REJECTED. Požadavek je zamítnut v případě, že alespoň jeden z rodičů ho zamítl. V okamžik, kdy je požadavek schválen nebo se čeká na uplatnění, není možné měnit položky tohoto záznamu.

2.4.7 Historie změn

Každá provedená v rámci rodiny změna má význam při debatách mezi rodiči. Podle požadavků zákazníka by všechny změny v rámci rodiny měly být zaznamenány. Proto byly zavedeny entity historií, které kopírují všechny položky entit a přidávají datum vytvoření záznamu a odkaz do patřičné entity v pří-

72 text files. 72 unique files. 2 files ignored.						
github.com/AlDanial/cloc	v 1.84	T=0.07	s (1015.0	files/s,	15993.1	lines/s)
Language	file	es	blank	co	mment	code
Kotlin		70	220		26	857
SUM:		70	220		26	857

Obrázek 2.7: Počet řádků kódu před začátkem práce

padě, že tato příslušná entita byla aktualizována. Takové entity jsou zavedeny jenom pro důležité části aplikace, které mohou být změněny uživatelem:

- CalendarEventHistory;
- BillHistory;
- AlimonyHistory;
- AlimonySettingsHistory;
- RequestHistory.

Všechny typy historie jsou zděděny od stejné entity – History. Tato entita obsahuje základní údaje pro libovolný typ historie: ID^{14} a datum vytvoření záznamu.

2.5 Analýza předešlé implementace

Dosavadní implementace obsahuje 69 souborů a 845 řádek kódů (viz obrázek 2.7). Práce byla provedena členy týmu předmětu BI-SP2. Za účelem zpřesnění analýzy byl zvolen nástroj pro analýzu počtu řádek kódu, který byl popsán v sekci 1.8. Implementace částečně pokrývá doménový model zmíněný v sekci 2.3. V této sekci budou popsány již implementované části aplikace.

Pro implementaci serverového backendu byla zvolena architektura REST skládající se ze tří vrstev:

- Aplikační vrstva, která pokrývá scénáře využití aplikace;
- Doménová vrstva, která obsahuje logiku aplikace;
- Datová vrstva, která komunikuje s databází.

¹⁴identifikátor

Pro implementaci datové vrstvy byl použit framework Spring Data, který byl popsán v sekci 1.4. Nástroj přidává dodatečnou vrstvu pro implementaci JPA a tím zrychluje a zjednodušuje implementaci. Pro implementaci této vrstvy bylo zvoleno rozhraní CrudRepository, které vyžaduje uvedení typu doménové třídy a typu identifikátoru. Každé entitě patří jedna taková třída pro práci s databází.

Pro implementaci doménové vrstvy byly pro každou entitu přidány rozhraní reprezentující funkci, které je možné provádět s příslušnou entitou. Implementace byla oddělená od definicí metod pro zvětšení modularity výsledného softwaru. Implementace této vrstvy přímo komunikuje s datovou vrstvou. Provázání tříd se vzniká na základě vkládání závislostí. Proces vkládaní řídí framework Spring podle principu IoC. Tato vrstva komunikuje s datovou vrstvou pomocí reprezentací entit, ale s aplikační vrstvou komunikuje pomocí Data Tranfer Object (DTO). Konverzace z entity na DTO se provádí v příslušné třídě entity. Konverzace z DTO na entitu se provádí v příslušné třídě DTO.

Aplikační vrstva je reprezentována sadou řadičů (controllers), kde každý řadič je určen pro konkrétní aspekt použití aplikace. Pro každý řadič je vymezená samostatná cesta, která se zadává jako řetězec požadavku [21]. Tato vrstva přímo komunikuje s doménovou vrstvou. Provázání tříd se provádí také pomocí vkládaní závislostí. Komunikace aplikační vrstvy přes API se provádí pomocí DTO.

2.5.1 Implementované entity

Seznam implementovaných entit:

- AlimonyStatus;
- Bill;
- CalendarEvent;
- OneTimeEvent;
- Comment;
- FamilyMember je přítomná pouze část implementace;
- History;
- IntervalType;
- NWeekInterval;
- WeekInterval;
- NeedAccess;
- NeedType;

- AbstractPermissions;
- Permissions;
- RequestStatus;
- User.

Typ chyby	HTTP status	zpáva	URL
Illegal Access	401	původní zpráva chyby	původní cesta
Illegal Argument	400	původní zpráva chyby	původní cesta
Null Pointer	500	původní zpráva chyby	původní cesta
No Such Element	404	nic	nic

Tabulka 2.1: Ukázka konfigurace našeptávače zachycování výjimek pro řadiče

```
@Configuration
    @EnableSwagger2
    class SwaggerConfig {
    @Bean
    fun api(): Docket {
5
6
        return Docket(DocumentationType.SWAGGER_2)
            .select()
7
            .apis(RequestHandlerSelectors.any())
            .paths(PathSelectors.any())
9
            .build()
        }
11
12
    }
```

Obrázek 2.8: Ukázka nastavení frameworku Swagger

Kromě kostry aplikace, která zaručuje třívrstvou architekturu, byly také implementovány pomocné třídy zlepšující výsledný návrh aplikace. Jednou z takových tříd je třída, která uvádí nápovědy pro všechny řadiče ohledně zachycování výjimek. Tato třída byla zavedena za účelem poskytnutí uživateli pouze korektně formátované informace a filtrování zbytečných informací pro koncového uživatele. Konfigurace našeptávače je uvedena v tabulce 2.1. Jinou pomocnou třídou je řadič určený pro ověření, zda server funguje. Tento řadič je namapován na cestu "/".

2.5.2 Dokumentace API

Pro dokumentaci API byl zvolen framework Swagger, který již byl zmíněn v sekci 1.6. V předešle implementaci je použitá druhá verze tohoto frameworku.

Také byla provedena konfigurace pro generování dokumentace při každém spouštění aplikace na základě do kódu přidaných anotací (viz obrázek 2.8). Po spuštění aplikace je online dokumentace dostupná na cestě "/swagger-ui.html".

2.5.3 Profily

Framework Spring, použitý v předešle implementaci, poskytuje možnost rozdělit aplikaci do logických bloků, které budou existovat jenom v konkrétních profilech.[22] Implicitně všechny komponenty nezávisí na aktuálně zvoleném profilu. Pro zavedení profilů¹⁵ pro konkrétní komponentu je potřeba ji označit anotací @Profile. V závorkách vedle anotací je potřeba přidat seznam profilů, ve kterých tato komponenta bude existovat. Konfigurace aktuálně zapnutých profilů se provádí pomocí souboru application.properties, který definuje proměnné pro prostředí aplikace. Soubor se nachází ve složce s cestou "be-springboot/src/main/resources".

Každý profil také může obsahovat vlastní konfigurační soubor, který definuje všechny nutné proměnné prostředí. Soubor má byt zadán ve formátu application-{profile}.properties, kde profile je názvem profilu kterému patří tento soubor. Dosavadní návrh aplikace obsahuje dva konfigurační soubory.

První konfigurační soubor obsahuje implicitní proměnné pro prostředí aplikace. Aktuálně má soubor jenom definici aktuálního profilu aplikace.

Druhý konfigurační soubor patří profilu **development**. Tento profil je určen pro pohodlný proces vývoje aplikace. Soubor obsahuje konfiguraci databáze a konfiguraci logování aplikace. Podrobněji bude použitá databáze popsána v sekci 2.5.4.

2.5.4 Databáze

Pro proces vývoje byla zvolena jednoduchá relační databáze H2, která nevyžaduje nastartování serveru zvlášť od aplikace. Tato databáze má též režim, při kterém jsou všechna data uložena přímo v paměti aplikace. Podrobněji byla tato databáze a její princip fungování popsány v sekci 1.7.

2.6 Analýza požadavků na změny frontendové části aplikace

V rámci předmětu BI-SP2 probíhala současně s implementací backendové částí aplikace implementace frontendové částí aplikace, která je reprezentovaná Android aplikací. Během vývoje frontendové části aplikace byly identi-

 $^{^{15} {\}rm Jedna}$ komponenta může současně patřit několika různým profilům.

fikovány nedostatky, které zbytečně komplikují implementaci, jak backendu, tak i frontendu. V této sekci budou popsány jednotlivé požadavky na změny od frontendového týmu.

2.6.1 Interval

Prvním takovým požadavkem je změna entity Interval (viz obrázek G.1), která je v projektu široce využívaná. Návrh řešení tohoto problému bude popsán v sekci 3.1. Zde bude popsán pouze problém samotný. Entita Interval reprezentuje časové rozmezí pro pečovatelské dny, opakované události, nastavení alimentů a navazující požadavky na ně na změny a historické záznamy.

Jádro problému je v tom, že entita je navržena pomocí generalizace, neboli dědičnosti z hlediska implementace. Takový návrh dává možnost vytvořit konkrétní typ intervalu pomocí zvolení odpovídající třídy. Na druhou stranu takový návrh působí komplikaci při implementaci a současně nepokrývá všechny možné případy využití intervalů. Například, není možné sestavit interval, který se bude opakovat každý poslední den měsíce. Pokud bychom se chtěli držet aktuální implementace a zároveň pokrýt všechny možné případy, ztratili bychom přehlednost zvolení správné třídy při vytváření instance.

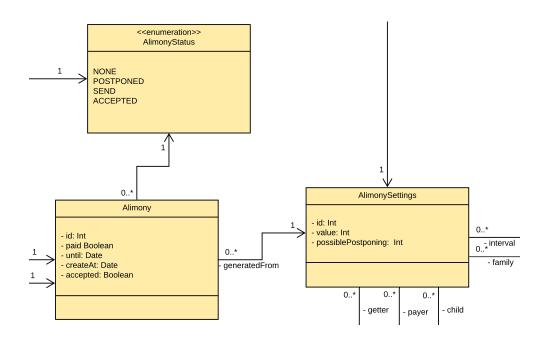
Dalším problémem návrhu entity Interval je provázanost s pečovatelskými dny. Při návrhu frontendové části aplikace bylo zjištěno, že dlouhodobá nastavení pečovatelských dnů rodičů nepotřebují komplikované nastavení a zároveň by potřebovaly mít odkazy na konkrétního rodiče, který je zodpovědný za dítě v tento den nebo časový úsek. Proto je potřeba oddělit tyto intervaly pečovatelských dnů zvlášť od ostatních intervalů.

2.6.2 Alimenty

Entita Alimony reprezentuje alimenty, které jeden rodič má posílat druhému rodiči. Jedna instance odpovídá alimentům za jeden měsíc. Předešlý návrh popisuje entitu a její navázanost na entitu AlimonySettings (viz obrázek 2.9). Nastavení alimentů definují dlouhodobou konfiguraci. Potom se na základě této konfigurace vytváří jednotlivé instance alimentů. Nastavení se definují v rámci jedné rodiny. V případě potřeby mají rodiče možnost rozdělit alimenty do několika nastavení, které budou současně validní.

Hlavní problém je v tom, že instance alimentů by se měly vytvářet nezávisle na frontendové části aplikace, což není popsáno v předešlém návrhu aplikace. Podrobně návrh řešení problému bude podrobně popsán v sekci 3.1.2.

Dodatečný požadavek frontendového týmu se týká entity Alimony samotné. Za účelem zjednodušení návrhu frontendové části aplikace je potřeba přidat závislost na entitu Family.

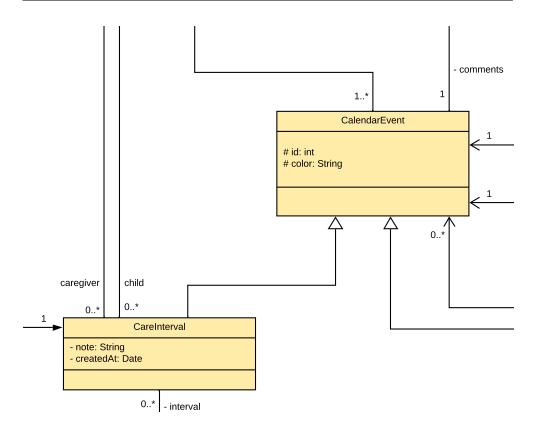

Obrázek 2.9: Návrh entit Alimony a AlimonySettings podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

2.6.3 Pečovatelské dny

Než se začneme zabývat podrobným popisem problému, je potřeba popsat účel této entity a její využití backendem a frontendem. Tato entita reprezentuje jednorázový interval nebo opakující se interval pečovatelských dnů jednoho z rodičů nebo ostatních členů rodiny. Pro rozlišování pečovatelských dnů různých členů rodiny má každý uživatel přiřazenou vlastní barvu. Tato entita se používá pro dva účely. První a nejdůležitější účel je nastavení pečovatelských dnů pro rodiče. Nastavení musí pokrývat všechny dny kalendáře. Dítě by nemělo mít ve svém kalendáři den, který není označen žádnou barvou a zároveň by neměly vznikat konflikty. Druhým účelem jsou jednorázové změny pečovatelských dnů. Tyto změny jsou vyžadovány pro případy, kdy dlouhodobé nastavení kalendáře neplatí. Příkladem může být výlet dítěte k prarodičům. Během tohoto časového intervalu nejsou rodiče zodpovědní za dítě, proto je potřeba uvést jednorázovou změnu do kalendáře, která zaznamená tuto situaci. Jiným příkladem je předání péče jednoho rodiče druhému, což může nastat z různých důvodu.

Aktuální návrh pečovatelských dnů je navržen příliš komplikovaně (viz obrázek 2.10) a současně zahrnuje dva různé případy využití: jednorázové změny pečovatelských dnů členů rodiny a dlouhodobá nastavení pečovatelských dnů rodičů. Dlouhodobá nastavení pečovatelských dnů rodičů nevyžadují kompli-

Obrázek 2.10: Návrh pečovatelských dnů podle doménového modelu předmětu $\operatorname{BI-SP2}$

kovaný návrh intervalů (viz sekci 2.6), proto je potřeba oddělit řešení tohoto problému. Také je potřeba přidat odkaz na konkrétního rodiče, který je zodpovědný za tento den pro zjednodušení práce s touto entitou v rámci frontedové části aplikace. Jednorázové změny pečovatelských dnů je druhý problém, který je potřeba oddělit. Návrh této entity je podobnější aktuálnímu návrhu, protože tyto změny mohou vyžadovat složitá pravidla opakování. Navržené změny a následné implementace budou popsány v sekci 3.1.3.

2.6.4 Oznámení

Dosavadní návrh oznámení reprezentuje upozornění uživatele o požadavku na změnu (viz obrázek G.2). Po provedení částečné implementace frontendové a backendové částí bylo zjištěno, že návrh oznámení potřebuje úprav ve dvou různých směrech. Prvním směrem je zavedení různých typu oznámení, například oznámení pomocí e-mailu nebo SMS zprávy. Současná implementace frontendové části aplikace vyžaduje zavedení typu upozornění, které by reprezentovaly upozornění v rámci Android aplikace. Tyto upozornění vyžadují

specifické nastavení entity, například možnost přečtení jednotlivé instance. Druhým směrem je rozšíření seznamu událostí, které mohou působit vzniku oznámení. Příčinami mohou být:

- změny pečovatelských dnů;
- alimenty;
- změny nastavení alimentů;
- potřeby dítěte;
- změny v rámci rodiny.

Podle požadavků frontendové části aplikace je také potřeba uvádět příčinu vniku upozornění v každé instanci. Příčinou může být jedná z výše zmíněných událostí. Za účelem navržení kvalitnějšího API je také potřeba přidat možnost přečíst najednou všechna upozornění, která uživatel má. Kompletní řešení problému bude popsáno v sekci 3.1.4.

2.7 Analýza bezpečnosti

V této sekci budou popsány procesy, které by měly zaručovat bezpečnost aplikace ze strany serverového backendu.

2.7.1 Role

Než se uživatel přihlásí do rodiny, nemá žádnou roli. Po přihlášení do rodiny má uživatel roli v rámci přihlášené rodiny (viz obrázek G.3), podle které se mohou lišit jeho přístupová práva. Hlavní rolí v aplikaci je rodič. Uživatel s takovou rolí má přístup ke všem potřebám dítěte a všem záznamům v kalendáři. Rodič také může vytvářet pozvání do rodiny pro libovolného uživatele a nastavit mu libovolnou roli, včetně role rodiče. Mimořádnou rolí v rámci systému je dítěte. Uživatel s takovou rolí nemůže vlastnit pečovatelský den nebo splnit přání. Přihlášení dítěte muže proběhnout i bez vytvoření klasického uživatele v rámci systému. Ostatní uživatelé v rodině mají roli příbuzných.

2.7.2 Autorizace

Návrh bezpečné aplikace nebyl cílem předmětů zmíněných v sekcích 2.1 a 2.2. Proto návrh a předešla implementace neobsahuje proces přihlašování uživatele do systému. Navržené procesy autentizace a autorizace budou podrobně popsány v sekci 3.3.

Obrázek 2.11: Ukázka předešlého testování

2.8 Analýza testování

Dosavadní návrh neobsahuje informaci o implementaci testování. Ale předešlá implementace obsahuje pouze jeden test, který se zaměřuje na ověření, jestli se načetl kontext aplikace¹⁶ (viz obrázek 2.11). Cela implementace testování aplikace bude provedená v rámci této bakalářské práce.

2.9 Průběžná integrace

Na začátku je potřeba popsat pravidla zavedená pro distribuovaný systém správy verzí – Git – před začátkem implementace serveru. Proces vývoje byl rozdělen do dvou hlavních větví. První větev reprezentuje aktuální verzi aplikace a je označena jako "master", což je implicitní větev v rámci Git. Druhá větev je označena jako "dev" a je určena pro proces vývoje. Pro implementaci jednotlivých úkolů je potřeba udělat kopii této větvi a po vyřešení úkolu je potřeba zařadit všechny změny zpět do větve dev. Takový přístup dává možnost pracovat na stejném projektu několika programátorům najednou a s jistotou uschovávat vlastní změny na server bez ohledu na jejich kompletnost.

Vedoucím této bakalářské práce a současně vedoucím tohoto projektu byl poskytnut server pro testování, dostupný z IP: "http://37.46.80.230/". Větve master a dev se automaticky nasazují po aktualizaci. Aplikace uložena do větve master je dostupná na portu 8998. Aplikace uložena do větve dev je dostupná na portu 8778.

¹⁶Pokročilý kontejner, který funguje podobně jako BeanFactory. Načítá definice beanů, provazuje je a vydává v případě nutnosti.

Návrh a implementace

V této kapitole budou popsány změny návrhu programu, které se skládají z navržených změn podle požadavků frontendového týmu a návrhu chybějících funkcí. Dále bude popsána implementace změn návrhu a chybějících funkcí. Nakonec bude popsán návrh a následná implementace funkcí, které jsou zaměřené na zlepšení kvality výsledného softwaru.

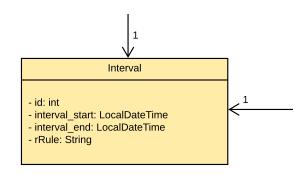
Při úpravách současného návrhu byl proveden velký počet změn různé významnosti. V této kapitole budou uvedeny klíčové změny. Při implementaci návrhu autorovi pomohlo přečtení doporučené literatury.[23]

3.1 Úpravy podle požadavků frontendového týmu

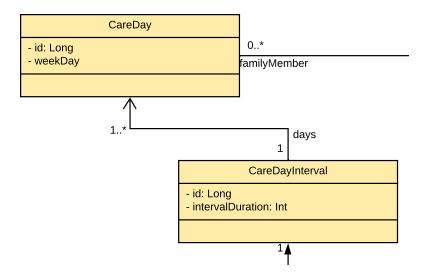
V této sekci budou popsány navržené změny podle požadavků frontendového týmu a jejich následná implementace.

3.1.1 Interval

První změnou je nový návrh entity Interval. Původní návrh nevyhovoval svou složitostí a zároveň jenom částečným pokrytím možných případů užití (viz obrázek G.1). Podrobně tento problém byl popsán v sekci 2.6.1. Entita řešila několik samostatných problémů najednou: pravidla pečovatelských dnů rodičů a klasické intervaly definující pravidla opakování nebo jednorázovou událost. Proto entita Interval byla rozdělena do dvou samostatných částí. První část se zabývá pravidly pro pečovatelské dny rodičů (viz obrázek 3.1). Tento typ intervalu bude podrobně popsán v sekci 3.1.3. Ostatní případy použití intervalů nevyžadují, ani specifické atributy, ani specifický rozsah možných pravidel, proto ostatní případy použití řeší stejná entita – Interval – (viz obrázek 3.1).

Obrázek 3.1: Nový návrh entity Interval

Obrázek 3.2: Návrh entity CareDayInterval

Nový návrh entity Interval je kompilovaný, proto je potřeba podrobně popsat použitou architekturu. Nový návrh je postaven na jiném principu, kde časové rozmezí může být reprezentováno dvěma způsoby. Oba dva způsoby vyžadují uvedení začátku intervalu. Tento parametr je povinný. První způsob vyžaduje kromě začátku intervalu i konec intervalu. Takovým způsobem můžeme definovat jednorázový interval po sobě jdoucích dnů. Druhý způsob vyžaduje zadání pravidla opakování. Takto můžeme definovat stejný interval, ale mnohem složitějším způsobem. Na druhou stranu, pomocí takového pravidla můžeme definovat libovolně složitý interval. Například zmíněný v sekci 2.6.1 interval, který se bude opakovat každý poslední den měsíce. Výsledný návrh sestavení intervalu vyžaduje, aby byl zadán buď jenom konec intervalu, nebo aby bylo zadáno jenom pravidlo opakování. V případě, že tyto dva pa-

rametry budou zadány najednou, server vyhodí chybu a zastaví vytvoření nesprávného intervalu. Pravidlo opakování je reprezentováno pomocí textového řetězce, který má být zadán podle standardu RFC 5545.[24] Pro pohodlné sestavení pravidel opakování při testování aplikace byl navržen a implementován interní DSL jazyk¹⁷. Tento jazyk bude podrobně popsán v sekci 3.2.1.

```
@Scheduled(cron = "\${scheduled.alimonyFactory.cronExpression}")
 1
    fun createAlimonyForEachAlimonySetting() {
2
3
        logger.info("Started scheduled alimony creation process;")
        val alimony = alimonySettingRepository
4
                             .findAllByEnabledTrue()
 5
                             .map { it.createAlimony() }
        if (alimony.isNotEmpty()) {
            alimonyRepository.saveAll(alimony)
8
        } else {
            logger.debug(
10
                 "AlimonyFactory didn't find any AlimonySetting to work with;"
11
12
13
        }
14
    }
```

Obrázek 3.3: Ukázka metody vytvářející instance alimentů

3.1.2 Alimenty

Druhou důležitou úpravou současného návrhu je změna entity Alimony. Tyto úpravy se dotykají entity samotné a spravování instancí této entity.

3.1.2.1 Úprava entity

Za účelem zvýšení samostatnosti instancí entity Alimony byla přidána závislost na entitu Family. Také byl přidán atribut value, který kopíruje z entity AlimonySetting částku, která má být uhrazena jedním z rodičů. Příčinou přidání tohoto atributu je existence možnosti aktualizace nastavení alimentů, což působí zneplatnění již existujících instancí alimentů. V případě, že rodiče změní hodnotu v nastavení alimentů, ztratí se možnost zjistit hodnoty alimentů, které byly vytvořeny do změny.

¹⁷DSL jazyk využívající obecný programovací jazyk.

```
\# Cron expression: at 01:01 AM on the 1st day of every month
```

Obrázek 3.4: Ukázka konfigurace **cron** výrazu pro plánování vytváření alimentů

```
scheduled.alimonyFactory=true
```

Obrázek 3.5: Ukázka proměnné prostředí zapínající AlimonyFactory

3.1.2.2 Spravování alimentů

V této sekci bude popsán návrh třídy, která se věnuje pravidelnému vytváření alimentů.

Všechny instance alimentů je potřeba vytvářet pravidelně. Proto vytváření bylo objednáno do jednoho procesu, který je stejný pro všechny instance. Proces vytváření alimentů zajišťuje specifická metoda, která se nachází ve třídě AlimonyFactory (viz obrázek 3.3). Metoda vyhledává všechny aktivní instance AlimonySetting a pro každou vytvoří instanci entity Alimony.

Vytváření alimentů má být pravidelné a nemusí vyžadovat účast člověka. Proto byla využita funkcionalita frameworku Spring, která poskytuje možnost plánování automatického spouštění.[25] Anotace @Scheduled vytváří z dané metody komponentu, která se vykonává podle uvedeného pravidla. Existuje několik podporovaných typů pravidel. Například nastavení intervalu mezi nastartováními nebo mezi ukončeními. Ale pro plánovaní vytváření alimentů je potřeba nastavit konkrétní den měsíce nebo roku, který se bude opakovat. Proto bylo zvoleno cron pravidlo, které je také touto podporováno anotací.[26] Tento výraz je textovou řádkou, která se skládá z čísel oddělených mezerami reprezentujících čas spouštění. Toto pravidlo nebylo zadáno přímo do kódu. Pro přidání možnosti pohodlné konfigurace pravidla byla definována proměnná prostředí, která se nachází v konfiguračním souboru příslušného profilu (viz obrázek 3.4). Implementace byla provedena podle návodu z knihy [27]. Podrobněji budou profily popsány v sekci 3.4.

Byla přidána možnost měnit čas spouštění metody pomocí konfiguračního souboru, ale také bychom potřebovali mít možnost vypnout tuto metodu, například pro robustní testování. Proto byla přidána třída, která vytváří instanci tříd obsahující automaticky spustitelné metody. Třída je definována jako komponenta frameworku Spring a každá její metoda je určena pro vy-

² scheduled.alimonyFactory.cronExpression=0 1 1 1 * ?

tváření instancí jiných tříd podle předem definované podmínky. V případě, že podmínka má hodnotu false, příslušná třída se nevytváří. Pro vytváření třídy AlimonyFactory byla definována podmínka, která ověřuje, jestli proměnná scheduled.alimonyFactory je nastavená na hodnotu true (viz obrázek 3.5). V případě, že tato proměnná nebyla definována pro aktuální profil aplikace, proměnná se automaticky nastaví na hodnotu false a instance třídy AlimonyFactory nebude vytvořena.

3.1.3 Pečovatelské dny

V předchozím návrhu implementace dlouhodobých nastavení pečovatelských dnů pro rodiče a jednorázových změn byly reprezentované pomocí stejné entity (viz obrázek 2.10). Problém je právě ve sjednocení několika problémů do jednoho. Proto bylo rozhodnuto rozdělit řešení do dvou částí. Výsledný návrh se skládá ze čtyř entit (viz obrázek G.4):

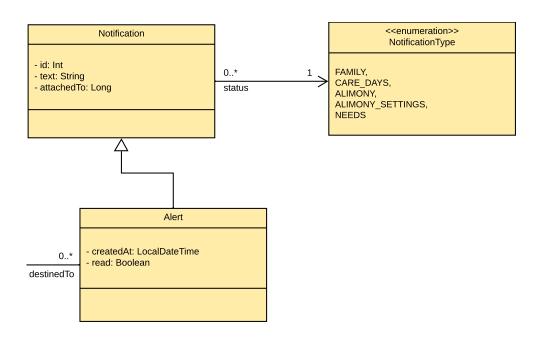
- CareDaysSetting, reprezentující dlouhodobé nastavení pečovatelských dnů;
- CareDayInterval, reprezentující interval pečovatelských dnů pro dlouhodobé nastavení;
- CareDay, reprezentující jeden pečovatelský den pro dlouhodobé nastavení;
- CareDayChange, reprezentující změnu pečovatelských dnů.

Dlouhodobá nastavení pečovatelský dnů rodičů již byla zmíněna v sekci 3.1.1. Nastavení se skládají z po sobě jdoucích dnů, kde každý den má odkaz na jednoho rodiče, který má v péče dítě v tento den. Interval je uchováván v entitě CareDaysSetting, která reprezentuje nastavení pečovatelských dnů rodičů pro konkrétní rodinu. Tato nastavení definují implicitní nastavení pečovatelských dnů, podle kterých se vyplní kalendář rodiny.

Změny pečovatelských dnů jsou reprezentovány entitou CareDayChange. Interval změny nebo pravidlo opakování změny je reprezentován pomocí entity Interval. Každá změna se vztahuje ke konkrétnímu členovi rodiny a instanci nastavení pečovatelských dnů příslušné rodiny.

3.1.4 Oznámení

Předchozí návrh oznámení nebyl vhodný pro frontendovou část aplikace. Oznámení byla určena jenom pro konkrétní případ užití – oznámení o požadavku na změnu. Byla navržena obecně a neměla konkrétní typ. Tudíž oznámení elektronické pošty a upozornění v telefonu byla reprezentována pomocí stejné entity.

Obrázek 3.6: Nový návrh entity Notification a na ně se navazujících

Předchozí abstraktní entita byla určena pro definování základních údajů. Zděděná entita definovala důležitost tohoto oznámení pro konkrétního uživatele a uživatele samotného. Bylo rozhodnuto zachránit abstraktní návrh entity Notification, ale změnit jeho účel. Abstraktní entita bude obsahovat základní údaje pro všechny typy oznámení. Zděděné entity budou reprezentovat konkrétní typ oznámení. Současná implementace frontendové části aplikace vyžaduje zavedení typu upozornění, které by reprezentovaly upozornění v rámci Android aplikace. Proto byla přidána entita Alert (viz obrázek 3.6), která dědí základní údaje od entity Notification. Pro zaručení konkretizace příčiny vytvoření oznámení byl přidán odkaz na událost, která je důvodem vzniku tohoto oznámení, do abstraktní entity a také typ této události. Typ oznámení je reprezentován pomocí entity výčtového typu – AlertCause. Každá instance entity Alert obsahuje atribut read označující, jestli je oznámení přečteno uživatelem. Pro zaručení kvalitního návrhu API byla přidána možnost přečtení všech upozornění najednou. Přečtení upozornění je reprezentováno pomocí přidání atributu read hodnoty true.

Výsledný návrh oznámení reprezentuje jednotlivá oznámení, která jsou dostupná pouze pro konkrétního uživatele. Přidané komentáře do oznámení jsou viditelné pouze pro adresáta příslušného oznámení, proto proces přidávaní komentářů byl odstraněn. Také byl přidán atribut text, který je nutným pro uvádění podrobnějšího popisu oznámení.

```
* Valid Interval with recurrence rule.
    private val validInterval = Interval(
4
            id = 1,
5
6
            interval_start = creationTime,
            interval_end = null,
7
            rRule = rule(frequency = Frequency.WEEKLY, count = 10) {
                 byDays {
                     and(DayOfWeek.MONDAY)
10
                     and(DayOfWeek.WEDNESDAY)
11
                     and(DayOfWeek.SUNDAY)
12
                 }
            }
14
15
```

Obrázek 3.7: Ukázka instance entity Interval s pravidlem opakování

3.2 Navržené změny

V této sekci budou popsány změny navržené autorem této práce zaměřené na vylepšení výsledné aplikace.

3.2.1 Interní DSL jazyk

Pro pohodlné testování entit závislých na entitě Interval byl implementován interní DSL¹⁸ jazyk, poskytující možnost vytvořit pravidlo opakovaní. Na obrázku 3.7 je zobrazen příklad intervalu, který má pravidlo opakování vytvořené pomoci DSL jazyka. Příklad je převzat ze současné implementace testování.

3.2.2 Album

Libovolný člen rodiny může mít několik vlastních alb, která potřebuje rozlišovat mezi sebou. Předchozí návrh entity Album neposkytoval možnost přidání názvu, proto do entity byl přidán příslušný atribut.

3.2.3 Konverter

V sekci 2.5 již bylo zmíněno, že pro implementaci serveru byla zvolena třívrstvá architektura. Doménová vrstva komunikuje s datovou vrstvou pomocí

¹⁸Domain Specific Language

```
internal interface InterfaceConverter<E : InterfaceEntity, D : InterfaceDTO> {

fun convertToEntity(dto: D): E

fun convertToDTO(entity: E): D

}
```

Obrázek 3.8: Ukázka rozhraní InterfaceConverter

tříd reprezentujících entity databáze, ale s aplikační vrstvou tato komunikace probíhá pomocí DTO. Konverze mezi entitou a DTO se provádí v této vrstvě. Za konverzi z entity na DTO odpovídá třída entity. Za konverzi z DTO na entitu odpovídá třída DTO. Takový postup těsně provazuje entitu s příslušnou třídou DTO, tennto problém se také nazývá tight coupling. Zavedení konvertorů zmenšuje takovou závislost. Každý konvertor obsahuje metodu konvertující entitu na příslušné DTO a metodu konvertující DTO na příslušnou entitu. Takový postup umožňuje odstranit stejné metody z příslušných tříd, což zvětšuje modularitu návrhu. Pak je možné snadno přidat jiné DTO reprezentující stejnou entitu bez úprav entity samotné, a naopak.

Pro dosažení kvalitnějšího výsledku a zrychlení implementace bylo zavedeno rozhraní definující implicitní metody pro každý konvertor (viz obrázek 3.8). Rozhraní také potřebuje zadání typu entity a DTO, které mají být podtřídami InterfaceEntity a InterfaceDTO. Tyto rozhraní nedefinují základní funkce, ale jenom označují typy těchto tříd.

3.2.4 Našeptávač pro výjimky

Našeptávač pro výjimky byl zmíněn již v sekci 2.5.1. Tato komponenta byla rozšířena o typ výjimky označující, že DTO nebyl správně serializován kvůli nedostatku potřebných atributů. Příkladem může být překlep v názvu povinného atributu. Také návratová zpráva byla rozšířena o textový název chyby a časové razítko. Výslednou konfiguraci našeptávače najdete v příloze F.

3.2.5 Aplikační vrstva

V předchozí implementaci byl použit POST požadavek, jak pro vytváření, tak pro aktualizaci. Tento požadavek očekává Data Transfer Object (DTO) v těle požadavku. Požadavky se rozlišují mezi sebou přítomností identifikátoru entity v DTO. Pokud je ID nastaveno na null vytvoří se nový záznam v databázi. V opačném případě se server pokusí najít a aktualizovat záznam.

Nový návrh aplikační vrstvy podporuje POST a PUT požadavky. POST požadavek je určen pro vytvoření nového záznamu a vyžaduje aby atribut id v DTO byl nastaven na hodnotu null. PUT požadavek je určen pro aktualizaci záznamu a vyžaduje aby atribut id v DTO byl nastaven na číslo.

Jeden uživatel může být současně členem několika různých rodin. Serverový backend nemůže předem vědět, ve které rodině se aktuálně uživatel nachází. Proto do API byly přidány požadavky, které vyžadují zadání identifikátoru konkrétní rodiny. Na základě tohoto identifikátoru se filtrují záznamy, které obdrží uživatel. Požadavky nevyžadující identifikátor rodiny nebyly odstraněny, protože všechny požadavky procházejí proces filtrace. Následně konečný uživatel obdrží jenom záznamy, které jsou pro něj dostupné.

Dokumentace aplikační vrstvy byla též rozšířena o návratové statusy pro každou metodu. Všechny parametry metod jsou získány z požadavků, proto byly přidány i podrobné popisy parametrů metod.

3.2.6 Doménová vrstva

Nový návrh aplikační vrstvy rozděluje proces vytváření nových záznamů a proces aktualizace již existujících záznamů. Proto tento proces byl rozdělen do dvou separátních procesů i v doménové vrstvě.

Proces filtrování záznamů podle aktuálně přihlášeného uživatele se provádí na datové vrstvě. Doménová vrstva jenom používá specifické metody datové vrstvy obsahující filtraci. V případě, že požadovaná data nepatří konkrétnímu uživateli, ale celé rodině, provádí se ověření, jestli aktuálně přihlášený uživatel patří do této rodiny.

3.2.7 Datová vrstva

V předchozí implementaci datové vrstvy byly použity implicitní metody, které poskytuje framework Spring Data. V současné implementaci byly přidány vlastní metody s použitím nástroje pro vytváření metod dotazování (query methods). Přidané metody jsou zavedeny za účelem filtrování záznamů, které obdrží uživatel. Filtrování se provádí na základě údajů o aktuálně přihlášeném uživateli. V případě, že požadované záznamy nepatří konkrétnímu uživateli, ale celé rodině, ověřuje se, jestli aktuálně přihlášený uživatel patří do této rodiny.

3.2.8 Implementace historie změn

Důležitou částí aplikace je zaznamenání změn udělaných uživatelem. Úpravou je změna záznamu entity, kterou uživatel s rolí "ROLE_USER" může upravit.

Takovou roli má jakýkoliv uživatel přihlášený do systému. Aktivita root¹⁹ uživatele není uvažována, protože tento uživatel není přítomný v rámci profilu pro produkci. Příkladem takové změny může být změna nastavení alimentů nebo označení oznámení jako přečtené.

Historie změn ještě nebyly implementovány, ale návrh již existoval a hlavní myšlenka zůstává stejná. Záznam historie kopíruje všechny atributy entity a přidává čas vytvoření záznamu a vlastní identifikátor²⁰. Entita History je abstraktní třídou, neboli generalizací v případě návrhu v doménovém modelu. Jednotlivé entity, které jsou zděděné od této entity, reprezentují historie příslušných entit (viz obrázek G.6).

Tato entita byla implementována jako poslední a všechny změny, které se jí týkají, jsou srozumitelné jenom po přečtení všech změn návrhu. Nejprve bylo potřeba upravit návrh podle implementovaných změn v příslušných entitách a až poté začít s návrhem vhodných změn této entity (viz obrázek G.7).

Dalším krokem úprav je navržení úprav, které už nejsou nutné, ale výrazně zlepšují výsledný návrh programu:

- přidání do každé entity reprezentující historii odkazy na příslušné entity, například entita AlimonyHistory bude mít navíc odkaz na entitu Alimony;
- zavedení nové entity historie CareDaysSettingHistory podle návrhu entity CareDaysSetting, která byla popsána v sekci 3.1.3.

Výsledný návrh entity History (viz přílohu E) byl kompletně implementován. Také byly přidány řadiče pro každý typ historie, které poskytují možnost vyhledat záznamy. Uživatel nemůže vytvořit nový záznam historie nebo změnit již existující záznam. Proto API serveru nepodporuje příslušné požadavky. Vytvoření instancí historie se provádí serverem automaticky při aktualizacích příslušných entit. Spravování entit historie v doménové vrstvě bylo rozděleno do dvou logických bloků. První blok se zabývá spravováním požadavků Android aplikace. Každý typ historie má vlastní rozhraní reprezentující metody, které je možné provádět s touto entitou. Druhým logickým blokem je proces vytváření instancí historie. Za tímto účelem bylo přidáno rozhraní InternalHistoryService, které poskytuje metodu toHistory pro uložení instance do databáze. Metoda očekává jako parametr instanci třídy před provedením změn a konvertuje tuto instanci do příslušné instance historie. Každý typ historie má též vlastní konvertor z entity do entity historie. Například,

 $^{^{19} \}rm U\check{z}ivatel$ s rolí "ROLE_ROOT".

²⁰Identifikátor v rámci databáze.

po vložení do metody toHistory parametru typu Bill, bude zavolán konvertor BillToHistoryConvertor, který vrátí instanci třídy BillHistory.

3.3 Návrh bezpečnosti

3.3.1 OAuth 2.0

Za účelem zabezpečení procesu autorizace byl zvolen protokol OAuth 2.0. Tento protokol je nativně podporován frameworkem Spring. Proto byla provedena jeho konfigurace, která vyžadovala implementaci následujících rozhraní:

- UserDetailsService pro definování zdroje informací o uživatelích;
- WebSecurityConfigurerAdapter pro definování implementace rozhraní UserDetailsService a nastavení kontextu bezpečnosti;
- AuthorizationServerConfigurerAdapter pro nastavení procesu přihlašování:
- ResourceServerConfigurerAdapter pro nastavení přístupu do řadičů

Rozhraní UserDetails bylo implementováno pro každý profil zvlášť. Pro pohodlný proces vývoje byl přidán uživatel s rolí "ROLE_ROOT" pro profil dev. Za účelem testování byly přidány implicitní uživatele pro profil test. Třetí implementace byla provedena pro profil produkce, proto žádného implicitního uživatele tato implementace nemá.

3.3.2 HTTPS

V předchozí implementaci aplikace byl použit protokol HTTP²¹, který nezaručuje bezpečnou komunikaci mezi klientem a serverem. Proto tento protokol byl nahrazen protokolem HTTPS²², který vyžaduj certifikát podepsaný třetí stranou. Tento certifikát je uložen v aplikaci.

3.4 Profily

Během implementace serveru byla potřeba rozšířit návrh profilů aplikace. Původní návrh obsahoval jenom implicitní profil a profil vývoje, obsahující konfiguraci databáze H2. Výsledný návrh aplikace potřebuje více profilů, proto byly přidány dva další profily: profil pro produkci a profil pro testování. Důvodem přidání dalších profilů jsou rozdíly mezi konfiguracemi, které potřebují

²¹Hypertext Transfer Protocol

²²Hypertext Transfer Protocol Secure

konkrétní případy spouštění aplikace. Princip chování profilu byl již zmíněn v sekci 2.5.3, proto v této sekci budou popsané provedené změny.

Pro podrobnější popis přidaných profilů je potřeba nejdřív popsat výslednou konfiguraci existujícího profilu vytvořeného pro proces vývoje. Seznam provedených změn a rozšíření, které navazují na tento profil:

- Rozšířena konfigurace databáze. Změny byly provedeny za účelem přesnější definice konfigurace (viz sekci 3.5);
- Přidána nutná konfigurace pro bezpečnost aplikace, která byla popsána v sekci 3.3;
- Přidána proměnná do konfiguračního souboru, která zapíná pravidelné vytváření alimentů (viz sekci 3.1.2) a také proměnná definující pravidlo, podle kterého se řídí plánování spouštění této třídy;
- Přidána specifická implementace pro rozhraní *UserDetails* (viz sekci 3.3);
- Přejmenován profil "development" na "dev", za účelem lepší přehlednosti kódu při definování několika profilů komponenty najednou.

Výše uvedená konfigurace je vhodná pro vývoj aplikace, ale zároveň není vhodná pro produkci a testování aplikace. Proto bylo rozhodnuto nechat v implicitním konfiguračním souboru jenom definici profilu, který by měla aplikace využít pro následující spuštění, a přidat další profily podle případů užití.

Prvním profilem, který byl přidán, je profil pro produkci. Hlavním rozdílem tohoto profilu od profilu vývoje je použitá databáze. Podrobněji bude zvolená databáze popsána v sekci 3.5. Pro tuto sekci je postačující zmínit, že zvolená databáze je PostrgeSQl. Druhou odlišností je jiná implementace rozhraní UserDetails. Produkční verze aplikace by neměla mít root uživatele. Jiný konfigurační soubor také dovoluje nechat konfiguraci pro produkci nedotčenou při možném velkém počtu změn v jiných profilech. Například, můžeme nechat vypnuté plánované vytváření alimentů pro vývojový profil.

Druhým profilem, který byl přidán do aplikace, je profil pro testování. Změny se dotkly stejných aspektů jako profilu produkce. Byla přidána nová implementace rozhraní UserDetails, která obsahuje implicitních uživatele s různými rolemi. Také byla přidána konfigurace databáze. Pro tento profil byla zvolena stejná databáze jako i pro profil produkce. Takový postup zmenšuje šance na výskyt nečekaných chyb, působených použitím odlišné databáze v produkci.

3.5 Databáze

Použité databáze byly popsány v sekci 1.7. V této sekci bude vysvětleno, proč byly zvoleny tyto databáze.

Profil pro vývoj používá databázi H2. Stejná databáze byla použita při předchozí implementaci. Databáze nevyžadovala její nahrazení jinou databází, protože nevyžaduje nastartování databáze zvlášť od aplikace, ale nastartuje se spolu s aplikací. Všechna data se ukládají přímo v paměti aplikace, proto po restartování aplikace smaže všechny vytvořené záznamy.

Pro profil produkce bylo rozhodnuto použít jinou databázi. Volilo se mezi dvěma databázemi: PostgreSQL a MySQL. Tyto databáze jsou jedny z nejpopulárnějších databází v současné době a zároveň jsou otevřeným softwarem. Po porovnání těchto dvou databází, byla vybrána databáze PostgreSQL. Některé funkce byly považovány za důležité přesto, že ještě nebyly využity v implementaci a návrhu. Příklady převah PostgreSQL nad MySQL:

- PostgreSQL je objektově relační databáze [28], zato MySQL je pouze relační databáze. To znamená, že PostgreSQL dovoluje dědění tabulek a přetěžování metod;
- PostgreSQL poskytuje možnost definovat vlastní typy [29];
- autor této práce má zkušenosti s PostgreSQL.

Informace o rozdílech těchto databází byly převzaty z několika článků na internetu. Nejpoužitelnějšími pro autora této práce byly [30, 31].

3.6 Návrh testování

Pro testování kódu budou využity frameworky JUnit 5 a Spring. Tyto frameworky byly podrobně popsány v sekci 1.5. Testování se skládá s unit²³ testů a integračních²⁴ testů. Návrhy testů se budou podstatně lišit mezi sebou. Proto budou využité funkce poskytované frameworkem JUnit 5, který od verze 5 poskytuje možnost označovat testy pomocí tagů.[32] Podrobnější informace o implementaci tagů budou uvedeny v sekci 4.1. Kompletní implementace testování bude popsána v kapitole 4.

 $^{^{23} {\}rm Testy},$ zaměřené na ověření správnosti fungování samostatně testovatelných částí programu.

²⁴Testy, zaměřené na ověření správné komunikace mezi komponentami.

3.6.1 Unit testy

Unit testy využívají pouze funkce frameworku JUnit 5 a testují základní funkce. Otestovány mají byt třídy a metody, které mohou být otestovány samostatně. Tyto testy také mají být označeny jako unit testy pomocí tagů.

3.6.2 Integráční testy

Integrační testy budou testovat jednotlivé řadiče. Tyto testy jsou navrženy pomocí principu IoC a budou označeny jako integrační testy a zároveň jako pomalé testy.

3.7 Implementace bezpečnosti

V současné implementaci je autorizační server součástí serverového backendu a odpovídá jak za registraci uživatele, tak i za přihlášení. Pro registraci má uživatel poslat DTO se svými údaje na příslušný řadič²⁵. Pro přístup do zmíněného řadiče se používá typ přístupu user credentials. Uživatel potřebuje uvést adresu pro obdržení tokenu²⁶, identifikátor uživatele a secret. Potom uživatel obdrží tokeny umožňující provést registraci. Pro přihlašování uživatele se používá typ obdržení průkazů resource owner password credetials, kde uživatel potřebuje, navíc od předchozího typu, poslat svoje uživatelské jméno a heslo. Potom uživatel obdrží access token²⁷ a refresh token²⁸ jako návratové hodnoty. Platnost tokenu pro komunikaci je omezen jednou hodinou. Platnost tokenu pro obnovení access tokenu pro komunikaci je omezen jedním týdnem.

²⁵Řadič je namapován na cestu "/api/v1/aut".

²⁶Alfanumerické heslo.

 $^{^{27} {\}rm Tento}\ token$ klient používá pro komunikaci se serverem.

 $^{^{28} {\}rm Tento}\ token$ klient používá pro obnovení $access\ tokenu$ po vypršení jeho platnosti.

Testování

V této kapitole bude popsán proces testování a doplňující funkce zjednodušující proces testování. Také bude popsáno pokrytí kódů testy.

4.1 Tagy

Tagy už byly zmíněny v sekci 3.6, ale jejich chování nebylo podrobně popsáno. Nyní si tedy popíšeme chování tagů a proč je potřebujeme.

Tagy označují jednotlivé testy nebo celé testovací třídy pomocí obyčejného textového řetězce (viz obrázek 4.1). Obsah řetězce může být libovolný. Za účelem pohodlnějšího využití tagů byly zvoleny řetězce, které popisují konkrétní aspekt chování testu, například pomalý test nebo integrační test. Při spouštění testů pomocí frameworku JUnit můžeme definovat testy, které bychom potřebovali spustit pomocí těchto předem definovaných tagů.

Stejného výsledku bychom mohli dosáhnout pomocí třídění testů do různých složek, ale podstatný rozdíl mezi těmito postupy je v tom, že jeden test může mít několik tagů najednou a přidání nebo odstranění tagu je jednoduché. Například test může být anotován jako integrační test a zároveň jako pomalý test proto, že provádí databázovou transakci.

Obrázek 4.1: Příklad tagu frameworku JUnit 5

```
1
 2
     * Specifies test as a Integration test.
 3
    @Target(allowedTargets = [
 4
             AnnotationTarget.FUNCTION,
 5
 6
             AnnotationTarget.ANNOTATION_CLASS,
             AnnotationTarget.CLASS
 7
    ])
 8
    @Retention(AnnotationRetention.RUNTIME)
 9
10
    @MustBeDocumented
    @Tags(
11
            Tag("integration_test")
12
13
    annotation class IntegrationTest
14
```

Obrázek 4.2: Příklad třídy Annotation zaměňující tag s textem "integration_test"

Tagy jsou jenom textové řetězce, je zde tedy velká pravděpodobnost překlepu při implementaci velkého počtu testů²⁹. Proto byly definovány vlastní anotace s předem definovanými tagy:

- IntegrationTest, který má tag obsahující text "integration_test";
- SecurityTest, který má tag obsahující text "security_test";
- SlowTest, který má tag obsahující text "slow_test";
- UnitTest, který má tag obsahující text "unit_test".

Anotace mají stejnou implementaci a liší se pouze pomocí textu uvnitř tagů. Kotlin poskytuje podporu pro vytváření vlastních anotací, proto byla využita vestavěná třída anotation (viz obrázek 4.2). Výsledné anotace jsou implementovány takovým způsobem, že pomocí nich je možné anotovat nejen testové metody, ale i celé třídy. Pak se anotace aplikuje na každý test, který obsahuje anotovaná třída. Také je možné anotovat i jiné anotace.

Pro spouštění testů je potřeba využít nástroj pro automatizaci sestavování programu – Gradle, který byl podrobně popsán v sekci 1.3 . Testy jsou rozděleny podle jejich typu pomocí tagů, proto byla přidána možnost, nejenom spustit všechny testy najednou, ale i spustit jenom unit testy nebo jenom integrační

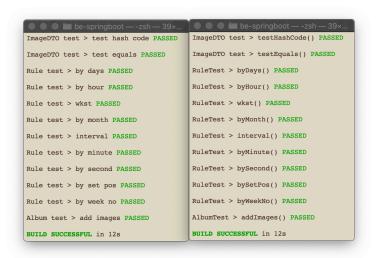
 $^{^{29}\}mathrm{V}$ době odevzdání bakalářské práce bylo implementováno 126 testů v 25 třídách.

```
tasks.test {
 1
2
        useJUnitPlatform()
         testLogging {
 3
             events 'PASSED', 'FAILED', 'SKIPPED'
 4
        }
5
 6
        maxHeapSize = "1G"
 7
    }
8
    task unitTests(type: Test) {
10
        useJUnitPlatform {
11
             includeTags 'unit_test'
12
13
14
         testLogging {
             events 'PASSED', 'FAILED', 'SKIPPED'
15
        }
16
    }
17
18
    task integrationTests(type: Test) {
19
20
         useJUnitPlatform {
             includeTags 'integration_test'
21
        }
22
23
         testLogging {
             events 'PASSED', 'FAILED', 'SKIPPED'
24
25
    }
26
```

Obrázek 4.3: Úkoly pro spouštění testů

testy (viz obrázek 4.3). Kombinací tagů je mnohem více, ale konfigurační soubor obsahuje jenom konfigurace, které potřeboval autor této práce během vývoje. Přidat další konfigurace však není složité. Je potřeba pouze okopírovat předchozí konfiguraci v konfiguračním souboru a změnit seznam tagů podle potřeby. Seznam tagů je také možné doplnit. Všechny aktuální tagy se nacházejí ve složce src/test/kotlin/cz/cvut/fit/sp/rozvody/annotation/tag.

Spuštění testů není omezené příkazovým řádkem. Testy je také možné spustit pomocí vývojového prostředí nebo jiných nástrojů. Je možné použít například vývojové prostředí IntelliJ IDEA.

Obrázek 4.4: Příklad vypisování testů pomocí generátoru (4.4a) a bez využití generátoru (4.4b)

4.2 Zobrazování testů

Správné a pochopitelné zobrazování názvů testů zjednodušuje proces testování. Proto před začátkem implementaci testů bylo navrhnuto pravidlo pro zobrazování testů. Název testu má obsahovat stručný popis toho, co by měl tento test otestovat.

Pro čitelnější zobrazování byl implementován generátor transformující jméno testu nebo jméno třídy do čitelnější podoby (viz obrázek 4.4). Princip fungování je založen na překladu názvu z camel case na obyčejný text s mezerami. Výsledné názvy testů nebo tříd neobsahují žádné zbytečné symboly³⁰. Pro pohodlné využití generátoru byla implementována anotace, která je aplikovatelná na třídy a metody. Anotace aktivuje generátor pro všechny testy, které třída obsahuje nebo pro konkrétní test, na který byla aplikována.

V případě, že název metody obsahuje text, který by se neměl korektně transformovat, potřebujeme použít anotaci <code>QDisplayName</code> a v závorkách této anotace uvést text, který by měl být zobrazen. Tento název přepisuje výsledek generátoru, proto může být tato anotace použita ve třídě, která má anotaci

 $^{^{30}{\}rm Za}$ zbytečné symboly jsou považovány prázdné závorky na konci názvu metody atd.

generátoru. Příkladem takového nevhodného názvu může být třída se jménem ImageDTO, která bude přeložena na "Image d t o", což není požadováným výsledkem.

4.3 Unit testy

Unit testy jsou zaměřené na otestování samostatně testovatelných metod a tříd. Všechny unit testy jsou anotovány jako unit testy (viz sekci 4.1) za účelem přidání možnosti spustit tyto testy zvlášť od ostatních testů. Žádný z testů není závislý na celém kontextu aplikace nebo její části, proto jsou všechny unit testy rychlé.

Aplikace má malý počet samostatně testovatelných funkcí, proto bylo rozhodnuto se především zaměřit na kvalitní testování pomocí integračních testů, které budou popsány v následující sekci. Současná testování obsahuje 20 unit testů. Popis těchto testů je k nalezení v příloze D.1.

4.4 Integrační testy

Velká pozornost byla věnovaná integračním testům. Tyto testy ověřují, jestli jednotlivé komponenty aplikace pracují podle jejich návrhu. Testy jsou anotovány jako integrační testy (viz sekci 4.1) za účelem přidání možnosti spustit tyto testy zvlášť od ostatních, stejně jako unit testy.

Integrační testy vyžadují nahrání celého kontextu aplikace nebo jeho částí, proto jsou pomalejší než unit testy. Některé testy navíc mění kontext aplikace a vyžadují zrušení kontextu po dokončení jejich běhu. Takové testy jsou anotovány jako pomalé testy³¹.

Většina integračních testů je zaměřena na ověření správného fungování vrstvy řadičů (controller). Testování se provádí pomocí nástroje MockMvc, který poskytuje framework Spring.[33] Nástroj umožňuje otestovat funkcionalitu aplikace bez jejího úplného nastartování. Příklad využití nastroje je na obrázku 4.5. Tento kód má za úkol otestovat, zda řadič správně vytváří instanci entity Comment. Kontrola správnosti atributu se provádí na základě serialozovavné verze DTO, který se vrátí jako návratová hodnota.

V rámci integračních testu byla také ověřena přístupová práva (viz sekci 3.3). Při testování řadičů bylo zapnuto filtrování podle údajů přihlášeného uživatele. Každému testu patří jeden uživatel, který je nastaven pomocí uživatelského

³¹Anotace SlowTest, obsahující tag "slow_test".

```
mvc.perform(
 1
 2
            MockMvcRequestBuilders
                 .post("/api/v1/comment")
                 .contentType(MediaType.APPLICATION_JSON)
 4
                 .content(commentDTO.toString())
 6
        .andExpect(status().isCreated)
 7
        .andExpect(content().contentType(MediaType.APPLICATION_JSON))
        .andExpect(jsonPath("$.createdById", is(
            commentDTO.createdById.toInt()
10
11
        .andExpect(jsonPath("$.text", is(commentDTO.text)))
12
         .andExpect(jsonPath("$.createdAt", is(
13
            commentDTO.createdAt.format(
14
                 DateTimeFormatter.ISO_LOCAL_DATE_TIME
15
                 )
16
            )))
17
```

Obrázek 4.5: Příklad použití nástroje MockMvc

jména ^{32} . V případě, že uživatel nemá dostatečná přístupová práva, řadič musí vrátit HTTP status s číslem 400^{33} .

Současná testování obsahuje 106 integračních testů. Popis těchto testů je k nalezení v příloze D.2.

4.5 Samostatný profil pro testování

Testovaní aplikace vyžaduje vlastní nastavení, proto byl vytvořen samostatný profil, který odděluje testovací nastavení od nastavení produkce a vývoje. Profil má vlastní konfigurační soubor (application-test.properties), obsahující nastavení databáze.

Pro testování byla využita stejná databáze jako i pro produkci, za účelem kompletního testování aplikace za stejných podmínek. Takový postup zmenšuje šance na výskyt nečekaných chyb, působených použitím odlišné databáze v produkci. Automatické generování schématu bylo nastaveno na hodnotu create-drop, což znamená, že Hibernate obnoví schéma při nastartování SessionFactory a zruší schéma po zastavení SessionFactory.

³³Bad Request.

 $^{^{32}}$ Uživatelským jménem v systému je adresa elektronické pošty.

Profil pro testování má též vlastní implementaci pro UserDetailsService³⁴, obsahující tři implicitní uživatele:

- root, vlastnící role "ROLE_USER" a "ROLE_ROOT"
- userEmail, vlastnící role "ROLE_USER"
- user2Email, vlastnící role "ROLE USER"

Tyto implicitní uživatel jsou využity v integračních testech pro spouštění požadavků (request) přes instanci MocMvc. Podrobněji byly integrační testy popsány v sekci 4.4.

4.6 Pokrytí kódu testy

V této sekci bude popsáno pokrytí kódů testy a uvedeny statistiky. Za účelem zvýšení přesnosti provedené analýzy byly využity speciální nástroje pro zhodnocení pokrytí kódů.

4.6.1 JaCoCo

Prvním nástrojem, který byl využit pro analýzu testů, je JaCoCo. Tento nástroj byl podrobně popsán v sekci 1.5.3 . V této sekci je uveden pouze proces analýzy a její výsledky.

JaCoCo vyžaduje implementování vlastního úkolu³⁵(task) v Gradle. Tento úkol byl nazván jacocoTestReport a je možné jej spustit přes příkazový řádek. Generování výsledků závisí na spouštění klasického úkolu test od Gradle.

Generování výsledků pokrytí testů bylo využito jako nápověda pro identifikování důležitého kódu nepokrytého testy. Proto byl úkol jacocoTestReport spuštěn několikrát. Podle poslední verze výsledků, která byla spuštěna pro poslední verzi aplikace, 82 % instrukcí je pokryté testy. Podrobné informace se můžete dozvědět v příloze D.

4.6.2 IntelliJ IDEA

Druhým testovacím nástrojem, který byl využit pro zjištění pokrytí kódů testy, je InteliJ IDEA. Podrobněji byl tento nástroj popsán v sekci 1.5.4 .

Tento nástroj byl také využit jako pomocný nástroj při implementaci testů. V této sekci budou uvedeny jenom výsledky posledního spuštění pro poslední verzi aplikace. Kompletní informace o výsledcích jsou k nalezení v příloze D.

 $^{^{34}{\}rm Z\'akladn\'i}$ rozhran´ı, které framework Spring využ´ıvá pro nač´ıtan´ı informac´ı o uživateli.

 $^{^{35}}$ Konfigurovatelný úkol pro nástroj Gradle, například ${\tt test}$ nebo ${\tt build}$.

4. Testování

IntelliJ IDEA poskytuje nepatrně odlišnou informaci o pokrytí kódů než nástroj JaCoCo. Podle výsledků jsou pokryté testy:

- 79 % tříd
- 91,6 % metod
- 87,4 % řádek kódů

Zhodnocení a budoucí kroky

V této kapitole bude zhodnocena použitelnost aplikace v době jejího odevzdání a navrženy vhodné budoucí kroky pro pokračování vývoje.

5.1 Zhodnocení výsledné aplikace

Tato sekce je věnována zhodnocení použitelnosti výsledného návrhu a implementace aplikace.

5.1.1 Implementace

Výsledná implementace aplikace obsahuje všechny potřebné funkce pro správné fungování, a také byly splněny všechny požadavky frontendového týmu ohledně úprav návrhu (viz kapitolu 2). Byla též přidána podpora dodatečných požadavků pro následné propojení Android aplikace a serverového backendu (viz kapitolu 3). Výsledný stav API byl kontrolován autorem frontendové části aplikace Martinem Beranem. Provedená implementace v rámci této bakalářské práce je prodloužením již existující implementace. Proto pro provedené implementace s již existující implementací byla provedena analýza na základě počtu řádků kódu aplikace. Na obrázku 5.1 jsou zobrazeny výsledky analýzy. Pro analýzu byla uvažována jenom složka "be-springboot/src/main". Stejná analýza byla provedena před začátkem práce pro již existující implementaci, která byla popsána v sekci 2.5.

Současná implementace aplikace je funkční a je aktuálně dostupná na adrese "https://37.46.80.230:8778". Proces nasazování aplikace byl podrobně popsán v sekci 2.9. Dokumentace API aplikace je dostupná online na adrese "https://37.46.80.230:8778/swagger-ui.html". Místo specifické IP adresy je také možné použít doménové jméno "rozvody.jagu.biz". Výsledná verze aplikace je uložena do větve dev v rámci GitLab. Verze aplikace uložena do větve

236 text files. 236 unique files Complex regular subex Complex regular subex 3 files ignore github.com/AlDanial/c	pression recursion pression recursion recursion	limit (32766)	exceeded at /us	r/local/Cellar		
Language	files	blank	comment	code		
Kotlin JSON	232 1	1446 0	294 0	7339 14		
SUM:	233	1446	294	7353		

Obrázek 5.1: Analýza rozsahu provedené práce za účelem implementace programu

```
47 text files.
      47 unique files.
       2 files ignored.
github.com/AlDanial/cloc v 1.84 T=0.10 s (455.7 files/s, 72129.4 lines/s)
                              files
                                               blank
Language
                                                             comment
                                                                                code
Kotlin
                                  38
                                                 463
                                                                 276
                                                                                6044
                                                  88
                                                                                 239
SOL
                                                                  12
SUM:
                                  45
                                                 551
                                                                 288
                                                                                6283
```

Obrázek 5.2: Analýza rozsahu provedené práce za účelem testování programu

master není aktuální, protože současná aplikace ještě není kompletně připravená pro fungování v produkci.

Pro spuštění aplikace pomocí příkazového řádku je nutné zadat příkaz "./gradlew bootRun" v kořenové složce. Další informace o podporovaných příkazech jsou uvedeny v souboru "README.md", který se také nachází v kořenové složce.

5.1.2 Testování

Aplikace byla vhodně protestována pomocí unit testů a integračních testů (viz kapitolu 4). Analýza řádků kódů testování je na obrázku 5.2. Pro spuštění testů pomocí příkazového řádku je potřeba zadat příkaz "./gradlew test" v kořenové složce aplikace. Proces běhu testů vyžaduje specificky nastavenou databázi PostgreSQL. Podrobný popis požadované konfigurace bude uveden v souboru "README.md", který se také nachází v kořenové složce.

5.1.3 Bezpečnost

Předchozí verze aplikace obsahovala jenom návrh bezpečnosti pomocí přisvojení určitých rolí každému uživateli v rámci rodin. Tento návrh byl následně implementován a rozšířen. Proces zjištění rolí uživatele vyžadoval implementaci procesu autorizace, proto byl požít protokol OAuth 2.0. Pro zaručení bezpečné komunikace mezi klientem a serverem byl také nahrazen protokol HTTP protokolem HTTPS.

5.2 Požadavky na změny

Pro zaručení správného návrhu API je potřeba propojit výsledný návrh serverového backendu a Android aplikace, která se řeší v rámci souběžné bakalářské práce. Proto je potřeba v rámci této práce připravit API, které by bylo použitelné. Současný návrh Android aplikace nepodporuje požadavky. Za účelem vyvarování kolizí výsledná implementace API serveru také nepodporuje požadavky na změny.

5.3 Návrh budoucích kroků

Tato sekce je věnovaná návrhu vhodných budoucích kroků pro pokračování vývoje aplikace.

5.3.1 Testování

Výsledný stav backendové části aplikace je připraven k použití současným stavem fronendové části aplikace. API serveru bylo kontrolováno autorem souběžně vyvíjenou frontedovou částí aplikace. Pro následující proces vývoje mají být nastavení Android aplikace upravena pro použití externího serverového backendu. Po provedených úpravách má být provedeno podrobné testování, jestli jsou všechny funkce implementovány správně a případně opraveny.

5.3.2 Implementace

Po úspěšném propojení serverového backendu a souběžně vyvíjené Android aplikace má být dokončena implementace chybějících funkcí. Do takových funkcí patří požadavky na změny v rámci rodiny.

5.3.3 Bezpečnost

V současné implementaci aplikace je autorizační server součástí serverového backendu. Proto, pro zvýšení bezpečnosti aplikace, je nutné přidat možnost přihlašování pomocí externího autorizačního serveru. Proces přihlašování se potom změní následujícím způsobem: klient se přihlásí do autorizačního serveru a obdrží access token a refresh token. Tyto tokeny klient potom může použít pro komunikaci se serverem. Server bude ověřovat platnost tokenů dotazováním na externí autorizační server.

Závěr

Projekt byl rozdělen do dvou samostatných častí, které byly vyvíjeny paralelně. První částí je Android aplikace. Druhou částí, která je předmětem této bakalářské práce, je serverový backend, poskytující RESTové služby pro Android aplikace.

Cílem této práce bylo navržení vhodných úprav a následná implementace existujícího návrhu a fragmentů implementace. Také zhodnocení použitelnosti výsledné implementace a navržení vhodných budoucích kroků pro pokračování vývoje serveru. Při implementaci byl také uvažován současný stav souběžně vyvíjené frontendové části aplikace.

I když se autor této práce zúčastnil předmětů, během kterých byl udělán předchozí návrh aplikace a fragmenty implementace, byla potřeba přezkoumat návrh programu za účelem vylepšení návrhu a eliminování nalezených nedostatků během implementace frontendové a backendové části. Předchozí implementace programu pokrývala jenom malou část aplikace, proto skoro celá již existující implementace byla přepsána. Byl opraven doménový model, provedeny změny použité třívrstvé architektury, rozšířené API, rozšířená dokumentace API, přidán proces registrace a přihlašování uživatele, přidány další profily aplikace a také byla implementována bezpečnost aplikace na základě přihlášeného uživatele. Při implementaci byly uvažovány požadavky kolegy, který souběžně vyvíjí frontendovou část aplikace.

Důležitou částí této práce bylo testování, které je v rozsahu napsaného kódu porovnatelné s implementací serveru samotného. Testy byly rozděleny do dvou typů: unit testy a integrační testy. Unit testy testují samostatně testovatelné funkce programu. Integrační testy využívají za běhu celý kontext aplikace a testují, jestli jednotlivé aspekty aplikace fungují správně.

Výsledkem této bakalářské práce je funkční aplikace splňující všechny požadavky frontendové části aplikace. Ale, jak Android aplikace, tak i serverový backend ještě nejsou ve svém finálním stavu. V rámci této práce byl zhodnocen současný stav a představeny vhodné budoucí kroky pro pokračování vývoje.

Seznam použité literatury

- 1. Contributing to Angular. In: *GitHub*. 2018. Dostupné také z: https://github.com/angular/angular/blob/master/CONTRIBUTING.md.
- 2. Oracle Java SE Support Roadmap. *Oracle*. Dostupné také z: https://www.oracle.com/java/technologies/java-se-support-roadmap.html.
- 3. KOTLIN FOUNDATION. Compatibility Tools. Dostupné také z: https://kotlinlang.org/docs/reference/evolution/kotlin-evolution.html.
- 4. KOTLIN FOUNDATION. Learn Kotlin. Dostupné také z: https://kotlinlang.org/docs/reference/.
- 5. GRADLE INC. Gradle vs Maven Comparison. © 2020. Dostupné také z: https://gradle.org/maven-vs-gradle/.
- 6. Ant vs Maven vs Gradle. Bealdung. Dostupné také z: https://www.baeldung.com/ant-maven-gradle.
- 7. Projects. Spring. © 2020. Dostupné také z: https://spring.io/projects.
- 8. Spring Framework. Spring. © 2020. Dostupné také z: https://spring.io/projects/spring-framework.
- 9. Externalized Configuration. Spring Boot Reference Documentation. © 2020. Dostupné také z: https://docs.spring.io/spring-boot/docs/current/reference/html/spring-boot-features.html#boot-features-external-config.
- 10. Spring Boot. Spring. © 2020. Dostupné také z: https://spring.io/projects/spring-boot.
- 11. Spring Security. Spring. © 2020. Dostupné také z: https://spring.io/projects/spring-security.

- 12. Query methods. Spring Boot Reference Documentation. © 2020. Dostupné také z: https://docs.spring.io/spring-data/jpa/docs/current/reference/html/#repositories.query-methods.
- 13. Spring Web Services. *Spring*. © 2020. Dostupné také z: https://spring.io/projects/spring-ws.
- 14. Testing. Spring Boot Reference Documentation. © 2020. Dostupné také z: https://docs.spring.io/spring/docs/current/spring-framework-reference/testing.html.
- 15. BECHTOLD, Stefan; BRANNEN, Sam; LINK, Johannes; MERDES, Matthias; PHILIPP, Marc; RANCOURT, Juliette de; STEIN, Christian. JUnit 5 User Guide. Verze 5.6.2. © 2020. Dostupné také z: https://junit.org/junit5/docs/current/user-guide/.
- 16. Implementation Design. JaCoCo Java Code Coverage Library. © 2009. Dostupné také z: https://www.jacoco.org/jacoco/trunk/doc/implementation.html.
- 17. KRISHNAN, Dilip; KELLY, Adrian. Springfox Reference Documentation. Verze 2.9.2-SNAPSHOT. © 2018. Dostupné také z: https://springfox.github.io/springfox/docs/current/.
- 18. H2. Tutorial. Dostupné také z: http://www.h2database.com/html/tutorial.html.
- 19. THE POSTGRESQL GLOBAL DEVELOPMENT GROUP. Postgre-SQL 12.3 Documentation. Dostupné také z: https://www.postgresql.org/docs/12/index.html.
- 20. AL, Danial. *CLOC. Version 1.84* [software]. 2020 [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://github.com/AlDanial/cloc.
- 21. HTTP requests. IBM Knowledge Center. Dostupné také z: https://www.ibm.com/support/knowledgecenter/SSGMCP_5.2.0/com.ibm.cics.ts.internet.doc/topics/dfhtl21.html.
- 22. Profiles. Spring Boot Reference Documentation [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://docs.spring.io/spring-boot/docs/current/reference/html/spring-boot-features.html#boot-features-profiles.
- 24. Recurrence Rule. In: *icalendar.org* [online] [cit. 2020-05-11]. Dostupné z: https://icalendar.org/iCalendar-RFC-5545/3-3-10-recurrence-rule.html.
- 25. Task Execution and Scheduling. Spring Boot Reference Documentation [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://docs.spring.io/spring-boot/docs/current/reference/html/spring-boot-features.html#boot-features-task-execution-scheduling.

- 26. A Guide To Cron Expressions. *Bealdung* [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://www.baeldung.com/cron-expressions.
- 27. DEINUM, Marten. Spring Boot 2 Recipes: A Problem-Solution Approach: Spring Task Scheduling. Nizozemsko: Apress, 2018. ISBN 978-1-4842-3963-6.
- 28. About. In: *PostgresSQL.org* [online]. 2020 [cit. 2019-03-28]. Dostupné z: https://www.postgresql.org/about/.
- 29. THE POSTGRESQL GLOBAL DEVELOPMENT GROUP. Postgre-SQL 12.3 CREATE TYPE. Dostupné také z: https://www.postgresql. org/docs/12/sql-createtype.html.
- 30. PostgreSQL vs. MySQL. PostgreSQL Tutorial [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://www.postgresqltutorial.com/postgresql-vs-mysql/.
- 31. PostgreSQL vs MySQL. 2ndQuadrant [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://www.2ndquadrant.com/en/postgresql/postgresql-vs-mysql/.
- 32. Annotation Type Tag. JUnit 5.0.1 API [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://junit.org/junit5/docs/5.0.1/api/org/junit/jupiter/api/Tag.html.
- 33. Integration Testing in Spring. *Bealdung* [online] [cit. 2020-05-17]. Dostupné z: https://www.baeldung.com/integration-testing-in-spring.

Seznam doporučené literatury

23. GUTIERREZ, Felipe. Pro Spring Boot 2 An Authoritative Guide to Building Microservices, Web and Enterprise Applications, and Best Practices. USA: Apress, 2019. ISBN 978-1-4842-3676-5.

Seznam použitých zkratek

API Application Programming Interface

BI-SP1 Bakalářský předmět Softwarový týmový projekt 1 vyučovaný na FIT ČVUT

BI-SP2 Bakalářský předmět Softwarový týmový projekt 2 vyučovaný na FIT ČVUT

CLOC Count Lines of Code

ČVUT České vysoké učení technické v Praze

DSL Domain-Specific Language

DTO Data Transfer Object

FIT Fakulta informačních technologií

HTML Hypertext Markup Language

HTTP Hypertext Transfer Protocol

 $\mathbf{HTTPS}$ Hypertext Transfer Protocol Secure

ID Identifikátor

IoC Inversion of Control

JVM Java Virtual Machine

REST Representational State Transfer

SQL Structured Query Language

URI Uniform Resource Identifier

PŘÍLOHA **B**

Slovník pojmů

Access token Token, který klient používá pro komunikaci se ser-

verem.

Backend Část aplikace, která se stará o data a jejich spra-

vování. Pro interakci s backendem klient většinou potřebuje přistup do frontendové části aplikace.

CLOC Nástroj poskytující možnost spočítat počet řádků

kódu v dané složce. Nástroj podporuje velký počet jazyků programování. Výsledek obsahuje počet řádků kódu oddělený od komentářů a prázdných

řádků.

Commit Proces, při kterém se uloží všechny změny pro-

vedené v rámci systému řízení verzí a zařadí se

do historie změn.

Datová vrstva Vrstva aplikace, která komunikuje s databází.

DSL jazyk Programovací jazyk (nebo použití obecného pro-

gramovacího jazyka) vytvořený za účelem vyřešení

konkrétní problémové domény.

Diagram aktivit zobrazuje, jak objekty spolupra-

cují.

Diagram Užití Diagram Užití popisuje chování systému z vnějšího

pohledu.

Doménový model Náčrt základních entit systému a vztahů mezi nimi.

Drátový model Grafické zobrazení hlavních prvků frontendové části

aplikace.

B. Slovník pojmů

Git Distribuovaný systém řízení verzí.

GitHub Webová platforma pro vývoj softwaru pomocí sys-

tému řízení verzí Git.

GitLab Webová platforma pro vývoj softwaru pomocí sys-

tému řízení verzí Git.

Framework Softwarová struktura orientovaná na vyřešení pro-

blému nebo jeho zjednodušení při procesu vývoje

softwarových projektu.

Frontend Prezentační vrstva aplikace se kterou interaguje

klient.

Integrační testy Testy zaměřené na ověření správné komunikace

mezi komponentami.

Interní DSL jazyk DSL jazyk využívající obecný programovací jazyk.

Inversion of Controle Princip, podle kterého kontrolu nad vytvořením

a provázáním tříd vlastní framework.

Kontext aplikace Pokročilý kontejner, který funguje podobně. Bean-

Factory Načítá definice beanů, provazuje je a vy-

dává v případě nutnosti.

Mapování Proces přidání adresy konkrétnímu controlleru po-

mocí anotací frameworku Spring, která se zadává jako URI při odesílaní požadavků na Server.

Refresh token Token, který klient používá pro obnovení access

tokenu po vypršení jeho platnosti.

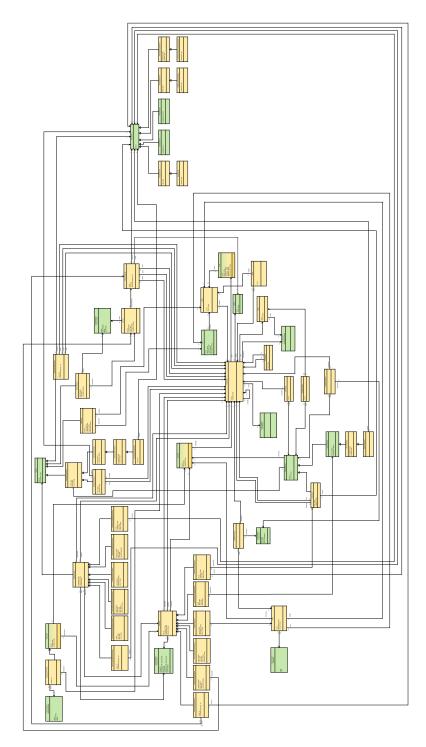
Token Alfanumerické heslo.

Unit testy Testy zaměřené na ověření správnosti fungování

samostatně testovatelné části programu.

PŘÍLOHA **C**

Doménový model před úpravami

Obrázek C.1: Doménový model z předmětu BI-SP2

PŘÍLOHA **D**

Testování

Packages Classes					
i		:		:	
Class	Tests	Failures	lgnored	Duration	Success rate
cz.cvut.fit.sp.rozvody.album.AlbumControllerTest	9	0	0	0.181s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.alimony.AlimonyControllerTest	4	0	0	0.243s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.alimony.AlimonyFactoryTest	2	0	0	0.065s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.alimony.alimonysettings.AlimonySettingControllerTest	4	0	0	0.958s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody,bill.BillControllerTest	2	0	0	0.209s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.calendarevent.CalendarEventControllerTest	4	0	0	0.166s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.caredays.caredaysetting.CareDaysSettingControllerTest	80	0	0	0.383s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.comment.CommentControllerTest	4	0	0	0.112s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody,family.FamilyControllerTest	2	0	0	0.150s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.familymember.FamilyMemberControllerTest	7	0	0	0.243s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.alimony.AlimonyHistoryControllerTest	2	0	0	0.070s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody,history,alimonysetting.AlimonySettingHistoryControllerTest	-	0	0	0.038s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.bill.BillHistoryControllerTest	ဇာ	0	0	0.074s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.calendarevent.CalendarEventHistoryControllerTest	2	0	0	0.068s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.caredaychangerequest.CareDayChangeRequestHistoryControllerTest	2	0	0	0.081s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.history.caredayssetting.CareDaysSettingHistoryControllerTest	-	0	0	0.052s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.image.ImageControllerTest	9	0	0	0.128s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.interval.IntervalControllerTest	က	0	0	0.076s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.need.NeedControllerTest	5	0	0	0.372s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody,notification.NotificationControllerTest	9	0	0	0.383s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.requests.caredaychanges.CareDayChangeRequestControllerTest	2	0	0	0.168s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.role.RoleControllerTest	80	0	0	0.121s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.security.AutControllerTest	-	0	0	0.144s	100%
cz.cvut.fft.sp.rozvody.user.UserControllerTest	7	0	0	0.363s	100%
cz.cvut.fit.sp.rozvody.user.aliases.UserAliasesControllerTest	2	0	0	0.112s	100%

Obrázek D.1: Seznam tříd obsahujících unit testy vygenerovaný pomocí nástroje Gradle

Test Summary

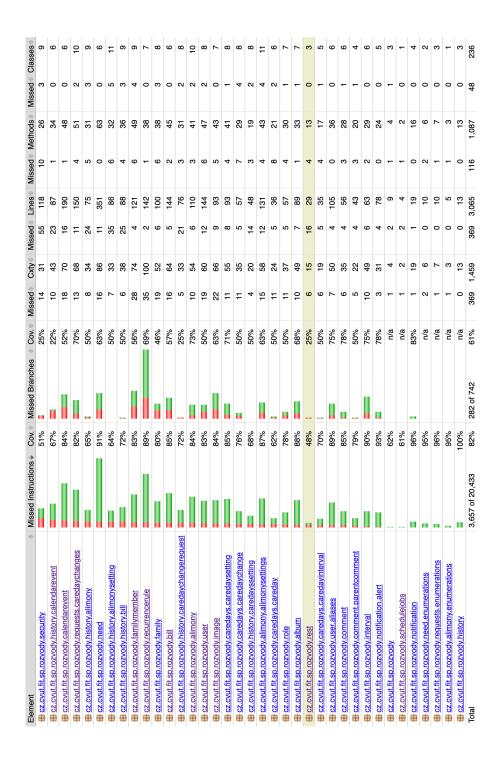
106 tests

20 tests	0 failures	0 ignored	0.092s duration	100% successful			
Packages	Classes						
Class			Tests	Failures	Ignored	Duration	Success rate
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.album.AlbumTest	Test	-	0	0	s ₀	100%
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.bill.BillTest		-	0	0	0.024s	100%
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.image.ImageDTOTest	DTOTest	7	0	0	0.002s	100%
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.image.ImageTest	Test	7	0	0	0.001s	100%
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.interval.IntervalTest	/alTest	2	0	0	0.045s	100%
vut.fit.sp.rozv	cz.cvut.fit.sp.rozvody.recurrencerule.RuleTest	le.RuleTest	6	0	0	0.020s	100%

nerated by Gradle 6.3 at 3 Jun 2020, 13:01:57

Obrázek D.2: Seznam tříd obsahující integračních testy vygenerovaný pomocí nástroje Gradle

Test Summary

Obrázek D.3: Poslední verze výsledku pokrytí kódů testy podle JaCoCo

Overall Coverage Summary

Package	Class, %	Method, %	Line, %
all classes	79% (192/ 243)	91.6% (987/ 1077)	87.4% (2707/ 3096)

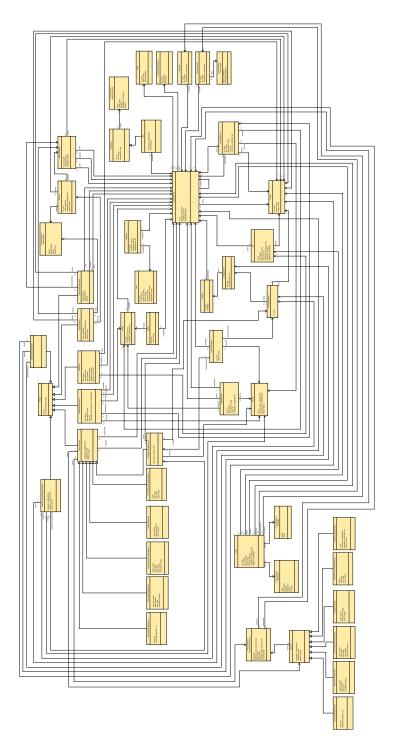
Coverage Breakdown

Package A	Class, %	Method, %	Line, %
cz.cvut.fit.sp.rozvody	66.7% (2/3)	75% (3/ 4)	77.8% (7/ 9)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.album	85.7% (6/ 7)	97% (32/ 33)	92.1% (82/ 89)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.alimony	80% (8/ 10)	95% (38/ 40)	94.6% (105/ 111)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.alimony.alimonysettings	63.6% (7/ 11)	90.7% (39/ 43)	91% (122/ 134)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.alimony.enumerations	100% (1/1)	100% (2/ 2)	100% (5/ 5)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.bill	100% (6/ 6)	100% (44/ 44)	96.5% (139/ 144)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.calendarevent	100% (6/ 6)	97.9% (47/ 48)	90% (171/ 190)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.caredays.careday	66.7% (4/ 6)	73.7% (14/ 19)	83.8% (31/ 37)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.caredays.caredaychange	50% (4/ 8)	75.9% (22/ 29)	86.7% (52/ 60)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.caredays.caredayinterval	80% (4/ 5)	76.5% (13/ 17)	85.7% (30/ 35)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.caredays.caredaysetting	87.5% (7/ 8)	90.2% (37/ 41)	90.4% (85/ 94)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.comment	83.3% (5/ 6)	96.3% (26/ 27)	92.9% (52/ 56)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.comment.parentcomment	75% (3/ 4)	94.7% (18/ 19)	90.7% (39/ 43)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.family	62.5% (5/ 8)	89.2% (33/ 37)	92.1% (93/ 101)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.familymember	55.6% (5/ 9)	91.7% (44/ 48)	93.5% (116/ 124)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history	100% (3/3)	100% (13/ 13)	100% (13/ 13)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.alimony	66.7% (6/ 9)	86.7% (26/ 30)	68% (51/ 75)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.alimonysetting	54.5% (6/ 11)	81.2% (26/ 32)	59.3% (51/ 86)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.bill	66.7% (6/ 9)	88.9% (32/ 36)	71.6% (63/ 88)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.calendarevent	100% (6/ 6)	97.1% (33/ 34)	72.4% (63/ 87)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.caredaychangerequest	75% (6/ 8)	90.3% (28/ 31)	72.4% (55/ 76)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.history.caredayssetting	75% (6/ 8)	84.2% (16/ 19)	70.8% (34/ 48)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.image	100% (7/ 7)	97.6% (40/ 41)	90.3% (84/ 93)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.interval	100% (6/ 6)	93.1% (27/ 29)	90.8% (59/ 65)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.need	100% (6/ 6)	100% (63/ 63)	96.6% (339/ 351)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.need.enumerations	100% (2/ 2)	100% (4/ 4)	100% (10/ 10)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.notification	100% (4/ 4)	100% (16/ 16)	94.7% (18/ 19)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.notification.alert	100% (5/ 5)	100% (24/ 24)	94.9% (74/ 78)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.recurrencerule	100% (7/ 7)	100% (37/ 37)	98.6% (142/ 144)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.requests.caredaychanges	80% (8/ 10)	92.2% (47/ 51)	92.7% (139/ 150)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.requests.enumerations	100% (3/3)	100% (6/ 6)	100% (10/ 10)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.rest	100% (3/3)	69.2% (9/ 13)	44.8% (13/ 29)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.role	87.5% (7/ 8)	96.8% (30/ 31)	96.6% (56/ 58)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.schedulejobs	100% (1/1)	50% (1/ 2)	50% (2/ 4)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.security	60% (9/ 15)	59.4% (19/ 32)	50.8% (66/ 130)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.user	75% (6/ 8)	91.3% (42/ 46)	93.1% (135/ 145)
cz.cvut.fit.sp.rozvody.user.aliases	100% (6/ 6)	100% (36/ 36)	96.2% (101/ 105)

Obrázek D.4: Poslední verze výsledku pokrytí kódů testy podle IntelliJ IDEA

PŘÍLOHA **E**

Výsledný doménový model

Obrázek E.1: Doménový model po navržení a implementaci všech úprav

PŘÍLOHA **F**

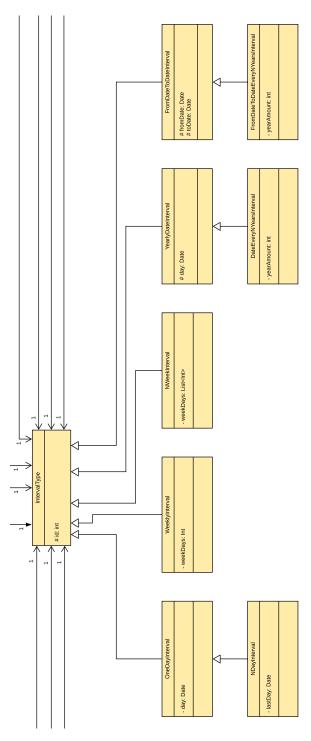
Konfigurace výsledného našeptávače pro chyby

Typ chyby	HTTP status	zpáva	URL
IllegalAccessException	401	původní zpráva chyby původní cesta	původní cesta
IllegalArgumentException	400	původní zpráva chyby původní cesta	původní cesta
NullPointerException	500	nic	původní cesta
No Such Element	404	nic	nic
MissingKotlinParameterException	400	původní zpráva chyby původní cesta	původní cesta

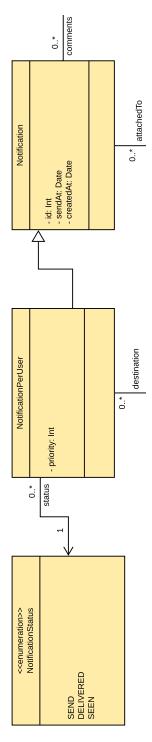
Obrázek F.1: Ukázka výsledné konfigurace našeptávače zachycování výjimek pro řadiče

PŘÍLOHA **G**

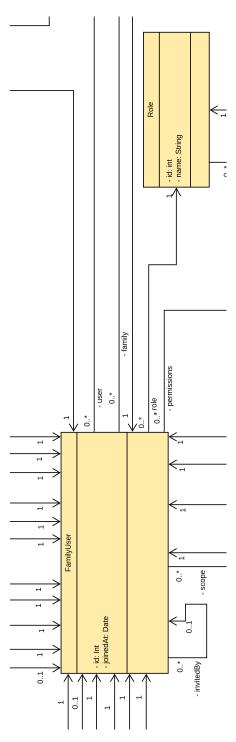
Obrázky

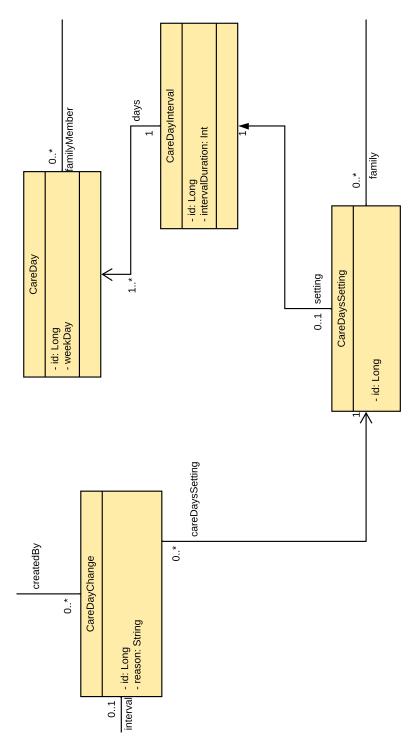
Obrázek G.1: Návrh entity Interval podle doménového modelu z předmětu $\operatorname{BI-SP2}$

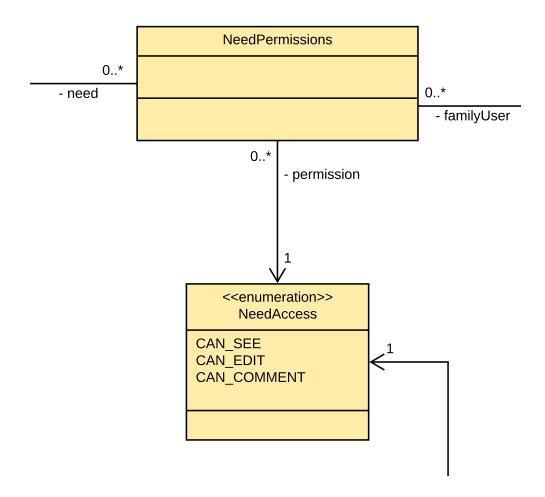
Obrázek G.2: Návrh oznámení podle doménového modelu předmětu $\operatorname{BI-SP2}$

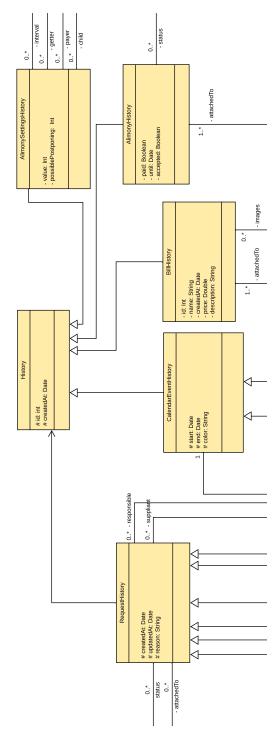
Obrázek G.3: Návrh entity ${\tt Role}$ podle doménového modelu z předmětu BISP2

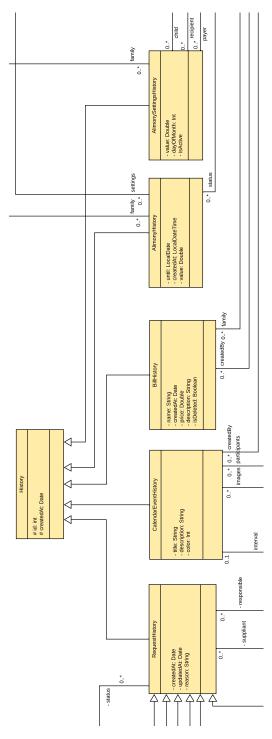
Obrázek G.4: Nový návrh pečovatelských dnů

Obrázek G.5: Návrh entity ${\tt NeedPermissions}$ podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

Obrázek G.6: Předchozí návrh entity ${\tt History}$ podle doménového modelu z předmětu BI-SP2

Obrázek G.7: Návrh entity ${\tt History}$ po navržení změn pro entity, kterým patří příslušné entity historie

Obsah přiloženého nosiče

```
        README.md
        stručný popis obsahu přiloženého nosiče

        jar
        adresář se spustitelnou formou implementace

        src
        impl
        zdrojové kódy implementace

        thesis
        zdrojová forma práce ve formátu IATEX

        text
        text práce

        BP_Kolodka_Iaroslav_2020.pdf
        text práce ve formátu PDF
```